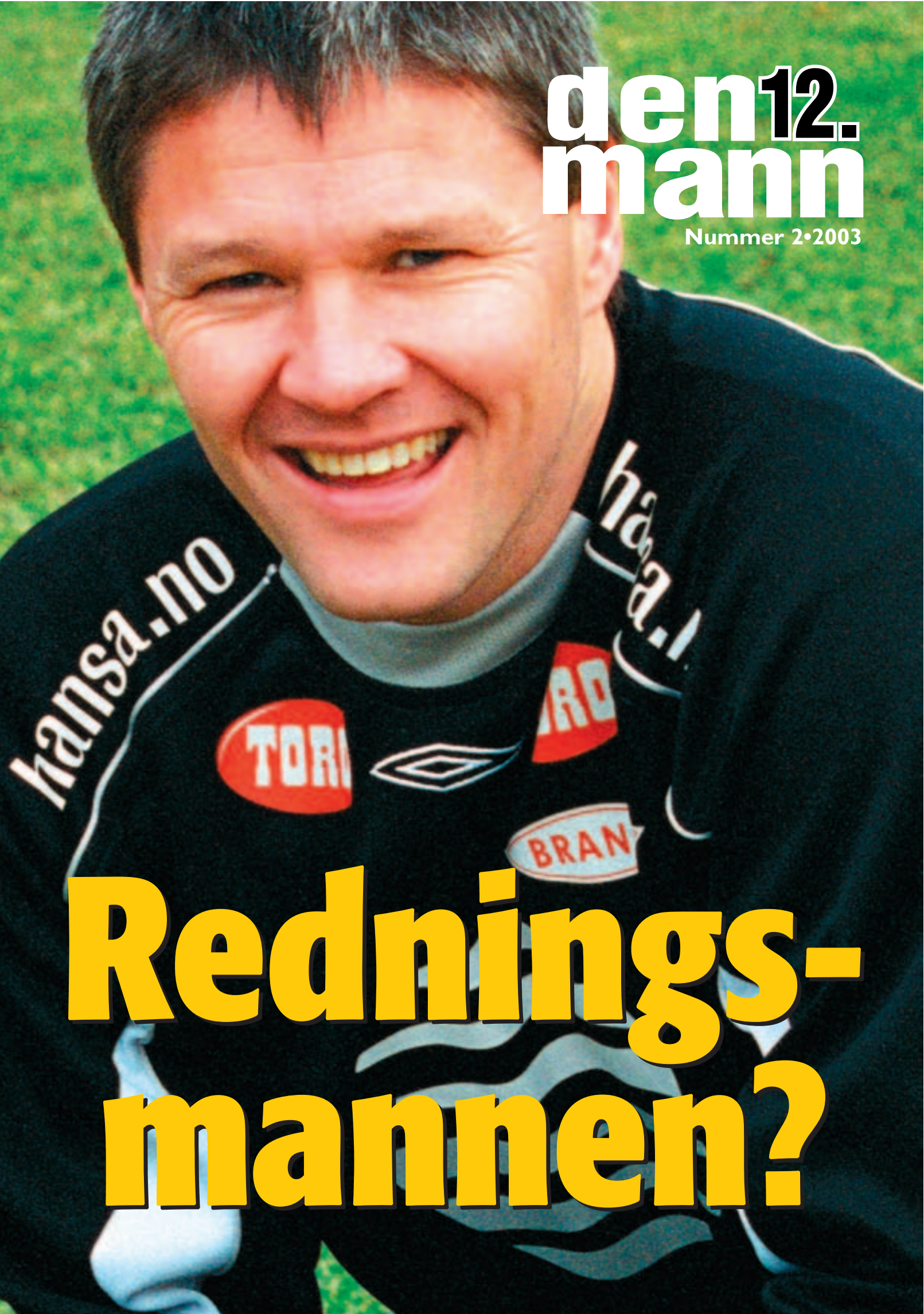

A close-up photograph of a man with short dark hair, smiling broadly. He is wearing a black sports jersey with several logos. The background is a blurred green field.

**den12.
mann**

Nummer 2•2003

**Rednings-
mannen?**

Innhold:

Side 1:	Mons Ivar Mjelde
Side 3:	Leder
Side 4-7:	d12m tipper 2003-sesongen
Side 8-10:	Kenneth Storvik
Side 11:	Trenerens spalte
Side 13-15	Thomas Lund
Side 16-17:	d12m forteller om 1982
Side 18:	Mesterligagull 2032
Side 19:	BST-leder
Side 20-21:	Kapteinens tanker

Side 22-23:	Stig Elvis
Side 24-25:	Troppen 2003
Side 26:	BST-styret 2003
Side 27:	Styret informerer
Side 28-29:	Norsk Supporterallianse
Side 29:	Årets supporter
Side 30-31:	Reisebrev Rosenborgkamp 2023
Side 32-33:	Cato Guntveit
Side 34:	Offisiell årbok 2002
Side 36:	Lagbildet & terminliste

På rett kurs – oppover

Det er altfor lenge sidan det sist fekk d12m. Fjoråret vart ikkje berre ein sportsleg nedtur, men vart i tillegg ei økonomisk utfordring for BST. Dette fekk direkte konsekvensar for medlemsbladet. Økonomiske årsaker førte til at nummer fire vart forseinka til abonnentane – heldigvis kom det ut før dei siste kampane. Me hadde også planlagt eit nummer for sesongoppsummering, men igjen sette økonomien ein stoppar.

Nokon vil sikkert seia at det var ikkje rare greiene å summere opp i fjor. Det sportslege resultatet er det best å tenkja minst mogeleg på. Samstundes engasjerte dei fleste supporterane seg sterkt i debatten om kvifor det gjekk slik. No måtte mykje av den analysen gå føre seg andre stader enn i medlemsbladet. Nokre av artiklane i dette nummeret har likevel med seg nokre vurderingar – og kanskje litt lærdom frå ein sesong der altfor mykje gjekk gale.

Ein viktig veg til visdom er å lære av feila. Mange har hevda gjennom åra at Brann ikkje har vist påfallande evne til å lære av feil. Kanskje ser me ei endring på dette området? Det er i alle fall ting som tyder på det. Ei jordnær og audmjuk innstilling hos leiinga gjev grunn til optimisme. Men me som er glade i Brann, må minna kvarandre om at me treng tålmod på vegen mot framtidige suksessar.

Me i d12m-redaksjonen vil også gjerne lære av våre feil. I fjor gav me ut til saman 188 sider medlemsblad, fordelt på fire nummer (inkludert årsmøteekstra). Dette er høgaste sidetal i BSTs historie. Men det var altså ikkje økonomi til å summere opp sesongen. I år vil me sikra oss at økonomien ikkje gjev oss slike overraskingar. Difor byrjar me litt meir forsiktig. Håpar likevel du finn interessant lesestoff i bladet.

Redaksjonen er i hovudsak same gjengen som i fjor. Me vil framleis gjerne ha innspel og tips til bladet. Og har du lyst å vera med å skriva, ta gjerne kontakt!

Idet bladet skal gå i trykken, kjem meldinga om at Brann ASA avviklar verksemda. Dette fører neppe til gråt over tapte pengar i BST-leiren. Kontroll over klubben må liggja hos dei som har hjarta i Brann.

No er det heldigvis ikkje mange dagane att til sesongstart. La oss visa framgang frå i fjor og skapa skikkeleg trøkk på tribunene! La oss leva opp til namnet på medlemsbladet og visa oss som lagets 12. mann!

Åshild Samnøy, redaktør

Brann Supporter Team

den 12. mann

Den 12. mann er Brann Supporter Teams medlemsblad. Det utkommer fire ganger årlig og sendes gratis til medlemmene i BST. Bladet er redigert av en uavhengig redaksjon, og innholdet reflekterer derfor ikke nødvendigvis BSTs syn i ett og alt.

I redaksjonen for dette nummeret:

Åshild Samnøy (redaktør)
Tor Henrik von der Ohe
Per Arne Flatberg
Agnethe Paulsen
Leif Morten Nygård
Åse Oen
Stine Lines Steffensen
Alexander Osdal

Erik J. Kvalsund
Hans Petter Franck Nielsen

Andre bidragsytere:

Silje Nordtveit, Stig Elvis Furset,
Øyvind Arntzen, Bernt-Erik Haaland

Grafisk Produksjon:

Leif Morten Nygård
Trykk: Designtrykkeriet, Bergen

Foto:

Tom Engelbrecht (Brecht/Brecht
Foto), Erik J. Kvalsund, redaksjonen

Redaksjonsarbeidet avsluttet

2. april 2003

Adresse:

Den 12. mann - Brann Supporter Team
Postboks 870 - Sentrum - 5807 Bergen

Arbeidsoppgavene i BST:

Personene i styret i Brann Supporter Team har hver sine hovedansvarsoppgaver:

Adm. leder: Silje Nordtveit

Nestleder/talsmann:

Johnny Korneliussen

Talsmann: Per Arne Flatberg

Sekretær: Agnethe Paulsen

Kasserer: Thomas D. Frøiland

Markedsansvarlig: Øyvind Arntzen

Medlemsservice: Erik J. Kvalsund

Turer: Hans Petter Franck Nielsen

Turer/sikkerhet: Stein Erik Mæhlum

Arrangement: Tanja Vinje

Brann Supporter Team

Postboks 870 - Sentrum

5807 Bergen

Epost: bst@bst.no • www.bst.no

Telefon: 55 96 23 35. Fax: 55 96 24 37

Fotballfest i Arenum 16. mai

Samarbeid mellom BST og KTV. Begynner kl 20.00 etter kampen. 18 års aldersgrense. Inngangsbill. kr 100,- Mer informasjon kommer senere.

d12m tipper 2003-sesongen

Så er det endelig snart seriestart igjen. Etter en meget nervepirrende fjorårssesong med nesten-nedrykk skal det bli spennende å se hva Mons Ivar klarer å få til i Idrettsveien i år. Uansett, her er årets tabelltipper fra d12m.

14. Bryne

Har klart å overleve de tre siste sesongene i eliteserien. Ikke fordi de har vært gode, men fordi de andre lagene har vært så dårlige. Slik er det ikke i år, og svenske-Bryne blir dårligste lag i Tippeligaen, og rykker rett ned.

Ville Väisänen

Nye spillere: Ville Väisänen (Haka), Dag Frode Hornseth (utlån Rosenborg).

Spillere mistet: Andreas Nygård, Peter Olofsson (GIF Syndsvall), Sveinung Risa (Ålgård), Geir Atle Undheim.

Treningskamper 2003

20.01: Burgershill-Bryne	1-3
25.01: Bryne-Klepp	3-0
01.02: Haugesund-Bryne	1-1
16.02: Færøyene-Bryne	1-1
22.02: Start-Bryne	1-2
26.02: Bryne-Vard Haugesund	0-1
04.03: IFK Göteborg-Bryne	1-1
07.03: GIF Sundsvall-Bryne	1-1
12.03: Bryne-Haugesund	0-0
19.03: Bryne-Brann	1-1
22.03: Bryne-Viking	1-1

13. Bodø/Glimt

Var veldig avhengig av Bengt Sæternes i fjor og da han forsvant, falt Glimt fra en topplass til nedrykksstriden. Var heldig og hadde lett motstand i de to siste kampene i Moss og Start. I år har de ingen Sæternes som kan redde dem og de må nok belage seg på 1. divisjon neste sesong.

Nye spillere: Jonas Ueland Kolstad (Florida Atlantic University), Ole Arvid

Bodø/Glimt

Langnes (Kongsvinger), Hans Jørgen Andersen (Aalesund), Jan Egil Brekke (Tromsø), Tom Høgli (Skånland), Per Ivar Steinbakk (Lørenskog).

Mistet: Eirik Dybendahl (Häcken), Karim Essediri, Bjørn Arve Lund, Sami Sakka (Alta), Christian Steen (Aalesund), Rohnny Westad (lagt opp).

Treningskamper 2003

24.01: Bodø/G.-Samelandslaget	1-2
03.02: Rosenborg-Bodø/Glimt	3-1
06.02: Raufoss-Bodø/Glimt	3-1
14.02: Bodø/Glimt-Brann	5-3
20.02: Bodø/Glimt-Aalesund,	4-0
26.02: Tromsø-Bodø/Glimt	2-2
04.03: Brann-Bodø/Glimt	1-1
07.03: IFK Göteborg-Bodø/Glimt	0-2
14.03: Bodø/Glimt-Stabæk	1-0
23.03: Bodø/Glimt-Alta	3-3

12. Tromsø

Gjorde sitt første nedrykk noensinne fra eliteserien så kortvarig så mulig. Har fått tilbake den tidligere Brannspilleren Morten Pedersen fra proffspill i Belgia. Blir nok

Karim Essediri

en kamp for å unngå nedrykk igjen.

Nye spillere: Morten Pedersen (Gent), Eirik Bertheussen (Tromsdalen), Karim Essediri (tilbake etter lån til Bodø/Glimt).

Spillere mistet: Robin Berntsen (lagt opp), Rune Johansen (Aalesund), Roger Lange (Fløya).

Treningskamper 2003

08.01: Skarp-Tromsø	1-7
19.01: Alta-Tromsø	3-4
30.01: Tromsø-Landskrona	1-3
14.02: Tromsø-Alta	1-0
21.02: Vålerenga-Tromsø	2-2
26.02: Tromsø-Bodø/Glimt	2-2
11.03: Enköpings-Tromsø	1-0
14.03: Moss-Tromsø	0-3
20.03: Rosenborg-Tromsø	3-1

11. Aalesund

Har i utgangspunktet ikke sterk nok stall til å overleve i eliteserien, men stor entusiasme i hjembyen samt en meget dyktig trener gjør at vi tipper Aalesund på sikker plass i år. Neste sesong derimot...

Nye spillere: Kim Deinoff (Raufoss), Christian Steen (Bodø/Glimt), Rune

Aalesund

Johansen (Tromsø), Morten Moldskred (Moss).

Spillere mistet: Hans Jørgen Andersen (Bodø/Glimt), Øystein Esjeholm (Alta).

Treningskamper 2003

11.01: Lillestrøm–Aalesund	1–2
18.01: Aalesund–Skarbøvik	5–0
19.01: Aalesund–Hødd	1–0

01.02: Aalesund–Molde	3–0
09.02: Aalesund–Rosenborg	2–2
14.02: Aalesund–Sogndal	0–1
15.02: Hødd–Aalesund	1–2
20.02: Bodø/Glimt–Aalesund	4–0
01.03: Vålerenga–Aalesund	1–0
07.03: L/F Hønefoss–Aalesund	0–2
11.03: Aalesund–Moss	3–0
14.03: Sogndal–Aalesund	1–1

10. Brann

Ny trener, mange nye spillere, og stor optimisme før sesongen. Alt er som det pleier i Brann. Bedre enn fjorårssesongen er det nødt til å bli, og dersom Kenneth Storvik klarer å holde seg skadefri kan det bli bra. Men det pleier sjelden å gå så bra som vi håper, så derfor tipper vi 10. plass på Brann i årets sesong.

Nye spillere: Runar Normann (Coventry), Seyi George Olofinjana (Kwara United), Kenneth Storvik (comeback etter skade), Thomas Lund (Åsane), Jan Tore Ophaug (Moss).

Spillere mistet: Endre Hansen (Åsane), Sindre Marøy (Hovding). Alonso Solis.

Treningskamper 2003

18.01: Brann–Sogndal	3–0
25.01: Brann–Haugesund	2–2
30.01: Brann–Fana	1–1

Tommy Knarvik fra en relativt viktig kamp i fjor høst.

(Foto: Brecht/Brecht Foto)

08.02: Brann-Åsane	1-0
14.02: Bodø/Glimt-Brann	5-3
20.02: Brann-LøvHam	4-1
24.02: Brann-Molde	0-0
27.02: Brann-Hovding	2-2
04.03: Brann-Bodø/Glimt	1-1
07.03: Brann-Stabæk	2-1
15.03: Rosenborg-Brann	3-1
19.03: Bryne-Brann	1-1
23.03: Brann-Odd	3-1
29.03: Brann-Viking	1-3

9. Sogndal

Overtatt treneren til fjorårets desidert dårligste tippeliga og ingen nye spillere. Burde være nok til å bli dømt nord og ned i år, men saken er at Jan Halvor Halvorsen er en av Norges beste trenere, og nå har han fått en gjeng unggutter men solid tippeligaerfaring å trene. Sogndal setter i år rekord i antall sesonger på rad i tippeligaen. Den blir slått til neste år.

Jan Halvor Halvorsen

Nye spillere: Ingen.

Spillere mistet: Terje Flugheim (Fjæra), Asle Hillestad (lagt opp), Thormod Næss (langtidsskadet), Dag Christian Sørsum (Byåsen).

Treningskamper 2003

18.01: Brann-Sogndal	3-0
26.01: Sogndal-Åsane	3-3
31.01: Sogndal-Hødd	1-0
03.02: Sogndal-L/F Hønefoss	2-2
08.02: Vålerenga-Sogndal	2-4
14.02: Aalesund-Sogndal	0-1
23.02: Sandefjord-Sogndal	2-2
10.03: AIK-Sogndal	0-2
14.03: Sogndal-Aalesund	1-1

8. Lillestrøm

Gjorde en Brann i fjor sommer og kjøpte seg ut av krisen da de lå på bunnen av tabellen. Har fått Hallvar Thoresen tilbake som spillerutvikler, og det slo positivt ut i fjor høst. Men sett under ett er nok laget svekket fra fjoråret, og de har heller ikke fått noen nye spillere som vil forsterke laget nevneverdig.

Owe Rösler

Nye spillere: Kasey Wehrman (Moss).
Spillere mistet: Frode Birkeland (HamKam), Jan Åge Fjørtoft (endelig lagt opp), Roger Helland (Fredrikstad), Magnus Kihlberg (Molde), Marius Røvde (HamKam).

Treningskamper 2003

13.12: Lillestrøm-Hønefoss	0-2
11.01: Lillestrøm-Aalesund	1-2
18.01: Vålerenga-Lillestrøm	3-1
25.01: Lillestrøm-Sandefjord	1-2
30.01: Austria Wien-Lillestrøm	2-2
04.02: Rubin Kazan-Lillestrøm	0-2
08.02: Lyn-Lillestrøm	3-1
15.02: Lillestrøm-Raufoss	0-2
26.03: Stabæk-Lillestrøm	4-0
03.03: GIF Sundsvall-Lillestrøm	1-1
06.03: Malmö FF-Lillestrøm	0-2
18.03: Lillestrøm-HamKam	0-5
22.03: Stabæk-Lillestrøm	0-0

7. Odd Grenland

Er sammen med Rosenborg det laget som er lettest å tippe. Haver stort sett alltid midt på tabellen, og det gjør de også i år. Har som mange andre lag i Tippeligaen ikke gjort de store innkjøpene før årets sesong. Har landslagskeeper Erik Holtan i mål. Ellers er det lite profiler på Odd-laget.

Erik Holtan

Nye spillere: Sebastian Henriksson (IFK Göteborg).

Spillere mistet: Kristian Bye-Andersen (Tollnes), Kim Larsen (Strømsgodset), Sami Mahlio (Sandefjord).

Treningskamper 2003

18.01: Sandefjord-Odd	4-2
25.01: Odd-Start	3-4
02.02: Strømsgodset-Odd	3-1
08.02: Odd-Stabæk	1-1
18.02: Torpedo (RUS)-Odd	1-1
21.02: Lyn-Odd	1-3
24.02: LA Galaxy (USA)-Odd	0-1
28.02: Odd-Rosenborg	0-1
14.03: Odd-Ham/Kam	1-2
19.03: Odd-Skeid	0-3
23.03: Brann-Odd	3-1

6. Vålerenga

Har bare blitt bedre og bedre siden de rykket opp. Fått tak i Morten Berre, og i tillegg er Lars Bohinen klar til innsats etter overgangen fra Lyngby. Det blir 6. plass på Vålerenga i år.

Kjetil Rekdal

Nye spillere: Raio Piiraja (Flora Tallin), Kjetil Wæhler (Moss), Espen Næss Lund (Tønsberg), Morten Berre (St. Pauli).

Spillere mistet: Johan Arneng (Djurgården), Morten Bakke (Raufoss), Petter Belsvik (lagt opp), Knut Henry Haraldsen (Westerlo), Knut Hovel Heiaas (Hønefoss).

Treningskamper 2003

11.01: Vålerenga-FK Tønsberg	4-0
18.01: Vålerenga-Lillestrøm	3-1
25.01: Vålerenga-Strømsgodset	2-1
01.02: Raufoss-Vålerenga	1-1
05.02: Vålerenga-Moss	4-3
08.02: Vålerenga-Sogndal	2-4
15.02: Vålerenga-Stabæk	0-2
22.02: Vålerenga-Tromsø	2-2
26.02: Vålerenga-HamKam	4-1
01.03: Vålerenga-Aalesund	1-0
11.03: Elfsborg-Vålerenga	1-3
13.03: Malmö FF-Vålerenga	0-3
17.03: AIK-Vålerenga	1-1
20.03: Vålerenga-Haugesund	3-1

5. Lyn

Har fått tidenes sutrekopp som ny trener og det vil utvilsomt virke negativt inn i en spillergruppe som er vant til å gjøre som de vil. Men de har også fått Jan-Derek Sørensen til-

Jan Derek Sørensen

bake fra et mislykket proffopphold. Derfor blir ikke Lyn så mye dårligere enn i fjor.

Nye spillere: Ali Al-Habsi (Aal-Nasser), Jan-Derek Sørensen (Borussia Dortmund).

Spillere mistet: Rune Danielsen (Strømsgodset), Kjetil Løvvik, Alexander Midtsian, Jørgen Tengesdal (Viking).

Treningskamper 2003

24.01: Lyn–Hønefoss	2–3
31.01: Lyn–Stabæk	1–4
08.02: Lillestrøm–Lyn	1–3
18.02: La Galaxy (USA)–Lyn	5–0
21.02: Odd–Lyn	3–1
24.02: Torpedo–Lyn	2–0
27.02: San Jose–Lyn	3–1
05.03: Lyn–Sandefjord	0–3
21.03: Lyn–Molde	2–0

4. Stabæk

Etter stort sett bare framgang siden opprykket i 1995 har Stabæk stagnert de siste sesongene. De har også begynt å oppleve det som har vært hverdagen til de andre tippeliga-klubbene, nemlig økonomiske problemer. Det toppet seg da Ingebrigt Steen Jensen måtte betale 1 million av egen lomme for at Stabæk skulle få spille årets sesong på Nadderud. Men de har fortsatt en sterk nok stall til å kjempe i toppen i år.

Christian Wilhelmsson

Nye spillere: Ingen.

Spillere mistet: Marel Baldvinsson (Lokeren).

Treningskamper 2003

21.01: Stabæk–HamKam	1–0
25.01: Raufoss–Stabæk	1–0
31.01: Lyn–Stabæk	1–4
05.02: Stabæk–Hønefoss	1–4
08.02: Odd–Stabæk	1–1
15.02: Vålerenga–Stabæk	0–2
19.02: Stabæk–Sandefjord	1–2
26.02: Stabæk–Lillestrøm	4–0
03.03: Helsingborg–Stabæk	0–0
07.03: Brann–Stabæk	2–1
14.03: Bodø/Glimt–Stabæk	1–0
22.03: Stabæk–Lillestrøm	0–0

3. Viking

Sparket ganske overraskende Benny

Lennartsson og ansatte før årets sesong en totalt ukjent trener Kjell Inge Olsen. Vanskelig å si hvordan dette slår ut, men d12m tror at Viking blir bedre enn fjorårets fjerdeplass og sier bronse til Stavanger.

Erik Nevland

Nye spillere: Tor Stian Kjøllesdal (Klepp), Jørgen Tengesdal (Lyn).

Spillere mistet: Ahmed Abdul-Karim, Morten Berre (Vålerenga via St. Pauli), Magnar Nordtun (Ålgård), Ben Wright (Start).

Treningskamper 2003

29.01: Viking–Vard Haugesund	2–0
08.02: Haugesund–Viking	2–2
17.02: Rubin (RUS)–Viking	1–1
20.02: Viking–Rosenborg	0–2
24.02: Viking–San Jose	3–1
28.02: Viking–LA Galaxy	0–3
09.03: Mandalskameratene–Viking	2–3
16.03: Viking–Molde	1–1
22.03: Bryne–Viking	1–1
29.03: Brann–Viking	1–3

2. Molde

4 sølvmedaljer på de siste 8 sesongene tyder på at Molde er et topplag men

Arild Stavrum

mangler det som skal til for å bli aller best. Har i år fått tilbake Arild Stavrum fra mange år i utlendighet, og han vil nok sette sitt preg på årets Moldelag. Men avstanden fram til Rosenborg er nok fortsatt for stor, så det blir nok en sølvmedalje til Molde.

Nye spillere: Magnus Kihlberg (LSK), Arild Stavrum (Besiktas).

Spillere mistet: Svein T. Brandshaug (Strømsgodset), Karl Oskar Fjørtoft (Hammarby), Knut A. Fostervold (lagt opp), Knut D. Lillebakk (Bærum), André Schei Lindbæk (Numancia).

Treningskamper 2003

01.02: Aalesund–Molde	3–0
12.02: Malaga–Molde	0–1
19.02: Lech Poznan–Molde	0–2
24.02: Brann–Molde	0–0
04.03: Malmö FF–Molde	0–1
07.03: Helsingborg–Molde	1–0
11.03: Molde–Hødd	1–1
16.03: Viking–Molde, Randaberg	1–1
21.03: Lyn–Molde	2–0

I. Rosenborg

Er den en ting med årets tippeliga som er helt sikkert, så er det at Rosenborg tar nok et seriegull. Fått landslagsspillerne Fredrik Winsnes og Vidar Riseth tilbake til Trondheim samt ansatt Åge Hareide som ny trener etter Eggen. Sistnevnte har lyktes å få inn defensiv trygghet i laget som har manglet de siste sesongene. Har ikke tapt en eneste av treningskampene, og det fortsetter nok når sesongen starter.

Frode Johnsen

Nye spillere: Vidar Riseth (1860 München), Fredrik Winsnes (Hammarby), Øyvind Storflor (Moss).

Spillere mistet: Joachim Eriksen (Steinkjer), Bent Skammelsrud (lagt opp), Mads Skjærvold, Are Tronseth (HamKam, utlån). Dag Frode Hornseth (Bryne, utlån)

Treningskamper 2003

13.01: Nürnberg–Rosenborg	1–1
15.01: Sturm Graz–Rosenborg	2–4
25.01: Rosenborg–GIF Sundsvall	0–0
03.02: Rosenborg–Bodø/Glimt	3–1
09.02: Aalesund–Rosenborg	2–2
12.02: Rosenborg–Fredrikstad	3–2
17.02: Rosenborg–San Jose	2–0
20.02: Viking–Rosenborg	0–2
24.02: Rubin (RUS)–Rosenborg	0–1
28.02: Rosenborg–Odd	1–0
07.03: Rosenborg–Hødd	3–1
15.03: Rosenborg–Brann	3–1
20.03: Rosenborg–Tromsø	3–1
24.03: Djurgården–Rosenborg	0–1

Et nytt fotball-liv med Brann

Etter en lang fotballkarriere var erklært over, har bergenser Kenneth Storvik begynt på sitt andre fotball-liv – endelig sammen med Brann.

d12m har bedt Kenneth dele sitt førsteinntrykk av klubb og lagkamerater med supporterne.

– Opprydning er det første som slår meg. Jeg er kommet til en klubb der det har vært kaos. Nå prøves det å få kontroll over kaoset. Dette er vanskelig, men arbeidet har fått en positiv start, mener han.

– Alt må begynne på null igjen, forklarer Kenneth. – Det skal gjennomføres en ny strategi, og man må kvitte seg med tidligere negativt stempel og bilde av klubben – uavhengig av hvor rettferdige de har vært.

Ned på jorden

– Stempelet som skal fjernes, handler blant annet om at folk flest i Bergen ser på Brann som en gjeng som ikke har kontakt med resten av byen. Alle mener noe om klubben, samtidig som det fra klubbens side har vært gitt inntrykk av at Brann er høyt hevet over vanlige folk. Derfor handler opprydningen også om å dra seg selv litt mer ned på jorden og ha typer som vil jobbe på bakkenivå, sier han og tror Brann er på rett vei:

– Det blir gjort en del prinsipielt riktige ting. Det er slutt på å kjøpe seg til suksess. I stedet skal man arbeide seg til suksess. Det kreves at det jobbes grundig og effektivt i alle ledd. Men det tar tid. Heldigvis ser det også ut til at styret er villig til å gi tid.

– Den nye strategien er fornuftig, samtidig som økonomien tvinger den fram.

Nå gjelder det å ta de negative erfaringene som lærdom for dermed å bruke dem til noe positivt, påpeker Kenneth og minner om at Rosenborg var i krise på 1980-tallet. – Klubben var nesten bankerott, men en femårsplan ble veien til en storhetstid.

Ydmykhet

Blant det som han mener Brann må jobbe med, er å respektere og beundre andre som er flinke. Når en skal arbeide seg til suksess, må en også tåle å tape noen kamper: En må erkjenne at det andre laget var bedre den dagen, sier han.

– Ydmykheten som ligger i erkjennelsen av å være i en læreprosess, åpner også for en annen type kontakt med publikum. Når spillere og ledere i klubben åpner for mer kontakt med folk, vil dette også kunne føre til at folk i Bergen i større grad identifiserer seg med Brann, tror Kenneth.

Han har inntrykk av at Brann ikke har vært flink nok til å sette seg felles, egne mål. – Drivkraften må vært press fra spillerne selv, fra laget og trener heller enn et ytre press. Her mener han det er noe å lære av Rosenborg. – Etter hver kamp ble det gjennomgått internt hva enkeltspillere hadde gjort rett og/eller feil i kampen. Denne bedømmelsen var helt uavhengig av hva media eller resten av omverden måtte mene. Det skal bety noe å få anerkjennelse internt i gruppen, mener han men legger til at det selvsagt er gøy å få positiv kritikk utenfra. Han setter også pris på at supportere og andre har klare meninger om spillet.

Lagfølelse i utvikling

– Hvordan står det til med lagfølelsen i Brann?

– Laget har mange unge spillere. Unge spillere har ofte mer pågangsmot og våger å prøve. De eldre gjør færre feil, men tar også færre sjanser. Generelt er lagforståelsen mindre blant yngre spil-

lere. Både i Helsingborg og særlig i Rosenborg var spillerne eldre. Brann er ikke noe modent lag, og dermed blir også lagfølelsen deretter. Det er en prosess å utvikle dette. De fleste i spillergruppen er lydhør når Mons vektlegger og forklarer vi-følelsen. De forstår når han forklarer at mest mulig på banen skal rettes inn mot det beste for laget. Men denne forståelsen må også gå i blodet. En må gang på gang gjøre det rette på trening for senere å gjenskape det i kamp. Treningen i å lykkes handler også om at den enkelte spiller forstår hvorfor han spiller gode kamper.

– Hvordan er spillernes holdning til opprydningen i Brann?

– Alle var positive inntil lønnen skulle kuttes, flirer Kenneth før han legger til at alle har innsett at nedskjæringer og prioriteringer var nødvendig. De fleste føler også at klubben er inne i en positiv prosess. Han legger til at når det gjelder de høye lønningene i fotballen, så er klubbene vel så mye å klandre som spillerne. – De færreste – også blant supportere – ville sagt nei takk til høye lønnstilbud, mener han.

Utviklende kritikk

– I treningskampene har Mons stått fram som en svært engasjert trener med klare tilbakemeldinger underveis. Hvordan opplever du det?

– Det oppleves positivt at Mons er ivrig. Han er jo saklig. Da er det verre med de to legene. De burde hatt munnkurv, smiler Kenneth når han forklarer deres engasjement. – Så lenge Brann har Rune Enehaug og Jon Schelderup langs sidelinjen, er det som om klubben har to ekstra trenere.

Han påpeker at det er viktig å arbeide inn den holdningen i gruppen at når du blir kritisert, enten det er på trening eller i kamp, så er det utelukkende for at du skal bli bedre. Han drar parallellen til Rosenborg der alle visste at hvis Nils Arne Eggen slutte å skjelle deg ut

Han har inntrykk av at Brann ikke har vært flink nok til å sette seg felles, egne mål. – Drivkraften må vært press fra spillerne selv, fra laget og trener heller enn et ytre press. (Foto: Erik J. Kvalsund)

minst to ganger i uka, da var det på tide å pakke sammen. Da hadde han mistet troen på deg.

Ellers forteller Kenneth at spillerne stort sett gir hverandre klare tilbakemeldinger på trening og i kamp. – Det er bra at de ikke holder kjeft, selv om det enkelte ganger kan bli litt for mye. Likevel ender det sjelden i munnhug-

geri. Ingen av de etablerte spillerne er den typen, og det bidrar til å holde kontroll og dempe de andre. Mons er også flink til å snakke med spillerne og gi tilbakemelding. Selv tenker han tilbake på sin tid under Benny Lennartson, som han opplevde var flink til å holde kontakt med både spillere både på A-lag, U-lag og juniornivå samtidig som har holdt oversikt over

andre-, tredje- og fjerdedivisjon i området. Når det gjelder å ha kontakt med et stort nettverk av spillere, tror Kenneth at Mons er mer lik Benny enn det Teitur var.

“Fjortisene” akkurat som før – Hvilke inntrykk har du fått av dine nye lagkamerater?

– De mange unge spillerne i Brann minner meg om tiden i Viking i begynnelsen av 1990-tallet. Da var der også mange tenåringer. Det slår meg at lite er forandret: “Fjortisene” er akkurat som før, mye opptatt av klær og damer – og hårfarge.

– Ikke minst Alex (Valencia) prøver seg stadig med ny frisyre – om det kan hjelpe på formen. Alex’ stadige fornyelser i klesdrakt og hår reflekterer hans søkende personlighet. Han er en uortodoks type enten det gjelder hår, klær, bil eller spill: Han tar sjanser for å gjøre det spesielle.

Trygghet i gruppen

– Hvordan står det til med ledertyper i Brann?

– Det er ikke så mange som stikker seg fram. Men nesten alle har noe å komme med på spiller møtene, i like stor grad som i andre klubber jeg har spilt. Dette engasjementet viser at spillerne kjenner seg trygge. De våger å komme med ideer uten å være redd for å drite seg ut. Mons er også spesielt flink til å dra alle med ved at han spør alle hva de mener. Selvsagt finnes det noen som er tryggere enn andre, sier Kenneth og nevner Roy (Wassberg), Geddi (Geirmund Brendesæter) og Joachim (Walltin) blant dem som fører an. Han minner om at alle fotballklubber trenger ledertyper og en god miks av rutine og talent med pågangsmot.

– Hva med humøret i troppen?

– Det finnes ingen show-typer a la Mini, men så var han kanskje ekstraordinær. Jeg har ikke oppdaget noen spilloppmaker, selv om det kan tenkes å ligge noe gjermt blant de yngre. Det er alltid positivt å ha slike typer, men er ikke blant det som er et must for laget. Da er det langt viktigere å ta seg tid til å le og ha det moro om det meste. Det opplever jeg at vi gjør. Jeg kan le av og med de fleste, og de aller fleste tar seg selv uhøytidelig. Så langt jeg er blitt kjent med folk i klubben – administrasjonen kjenner jeg for dårlig ennå, er det ikke mange som er ekstremt selvhøytidlig, mener Kenneth. Vi tar det

som et tegn på at han har tenkt å bli der en stund når han ikke nevner navn...

Krigsmotstandere

Selv gir han inntrykk av å trives i spillergruppen, men forklarer at det har vært mye krig i det siste. På La Manga var Irak-krigen et hett tema, og han utnevner Egil (Ulfstein) og Geddi til sine krigsmotstandere og plasserer dem i Bush-administrasjonen. – Egil er mot krig, men syntes likevel at USA skulle gå til krig. Vi tre så nyhetene sammen, men greide hele tiden å tolke dem på hver vår måte slik at vi fant støtte for vårt eget syn.

Han tror ikke det er så mange krigsmotstandere i klubben og forklarer det med det de mange unge og varierende grad av samfunnsengasjement.

– **Knut (Walde)** opplever jeg som en samfunnsengasjert og oppegående type – uten dermed å si at resten ikke

peker på at han ikke er spesiell eller smågal slik keepere ofte er kjent for å være.

– **Geddi** har skrytt av at han skal invitere på kyllingmiddag av egen produksjon. Når han ennå ikke har lagt opp, tar jeg det som et uttrykk for at han ikke er klar til å bli bonde på heltid riktig ennå.

– **Roy** er virkelig en kapteinstype. Han er realist med en pessimistisk undertone og sier det han mener både om seg selv og andre. Selv om han er rett på sak, er han en kar som inngir tillit og som de yngre spillerne ikke har problemer å snakke med.

– **Egil** er litt konservativ, men en utrolig lojal type og fin å ha i miljøet. Personlig er jeg veldig glad for at han ble værende i klubben. Han er dessuten en av de få som har gjort noe med hodet i tillegg til å bruke beina.

– Det siste gjelder også **Joachim**. Han

kes at han trives i Brann.

– **Helge (Haugen)** er en god gutt, minst like snill som han ser ut – det er nesten så en får lyst å gi han en klem. Men han er også hardtarbeidende og har mye fotball i seg.

– **Erlend (Hanstveit)** tror jeg er en ulv i fåreklær. Han er søt og en liten flørt. Ofte sitter han stille og sier lite, men han tenker desto mer.

– **Cato (Guntveit)** har så langt vært svært uheldig. Men han er en type som Brann får veldig glede av. Når han kommer tilbake, blir det en slags bonus. Fraværet vil gjøre ham ekstra spillesugen når han først blir med.

– **Toni (Nhleko)** har et koseansikt, og er en snill og behagelig fyr. Han er også langt mer oppegående enn folk får inntrykk av. Kanskje har dette inntrykket noe å gjøre med språket og at han snakker lite?

Feminin side

– Frisøren **Thomas (Lund)** er den i troppen som sammen med meg har best kontakt med vår feminine side, smiler Kenneth og viser til at de deler interessen for matlaging og innredning.

– **Petter (Furuseth Olsen)** har vært i dvale en periode, men nå har han våknet til igjen. Han er overalt hele tiden, noe som også sier litt om han som type.

– **Vegar (Landro)** kjenner jeg ikke så veldig godt ennå. Han har fortsatt skoleguttpreg (går siste året på fotballgymnaset), og har ellers et godt humør.

– **Erik (Mjelde)** er langt lettere å karakterisere. Han er en type som hater å tape og han står på hele tiden. Ellers vil jeg kalle ham en skap-playboy.

– **Torbjørn (Kjerrgård)** er en god gutt, en koselig kar med godt humør som hele tiden gjør jobben sin.

– **Robbie (Winters)** kjenner jeg ikke godt nok til å si så mye om ennå, og det gjelder et par av de andre – særlig nykommerne, avslutter Kenneth Storvik sin "presentasjon" av sine nye lagkamerater.

Ashild Samnøy

– *Laget har mange unge spillere. Unge spillere har ofte mer pågangsmot og våger å prøve. De eldre gjør færre feil, men tar også færre sjanser.* (Foto: Erik J. Kvalsund)

er oppegående. Han er likevel forsiktig i sine uttalelser, noe som sikkert har sammenheng med at han er ung ennå.

Branns Albert Åberg

– **Ivar (Rønningen)** trener på den dagen har fått seg dame, forteller Kenneth og mener keeperen er Branns svar på Albert Åberg: Han har en lik-somkjerring som herser med ham hele tiden.

– **Håkon (Opdal)** er en veldig oppegående kar som virker å ha klisterhjerne når det gjelder årstall, geografi og historie. Han er altfor avbalansert til å være en typisk keeper, sier han og

er en tenker innimellom. Det å skaffe seg utdanning samtidig som en spiller fotball, står det respekt av.

– **Martin (Knudsen)** er blant de spillerne som har imponert meg. Han er en stødig og fin type, sier Kenneth som i farten ikke kommer på noe spesielt morsomt om Martin og konkluderer med at han bare er en god gutt.

Urban stril

– **Tommy (Knarvik)** er en urban stril. Han har sterk vilje, mye talent og mye fotball i seg. Han virker godt tilpasset og glir godt inn i miljøet; det kan mer-

Gi oss tid til å bygge noe varig!

Kjære Brann-venner! En ny sesong nærmer seg. Spenningen er stor. Forventningene likeså. Hvordan vil SK Brann gjøre det i år?

Etter en lang vinter begynner gresset å bli grønt, og "alle" snakker igjen om Brann. Mellom de syv fjell glemmer vi fort. Kvalifiseringskampene mot Sandefjord er historie – en historie som heldigvis gikk vår vei.

Teitur er reist til Oslo, og nye trenerteam er satt sammen. Eg er blitt oppgradert til hovedtrener. Som assistent har eg fått med meg Espen Steffensen, noe eg er glad for. Espen er faglig dyktig og utfyller meg på områder der eg har mindre erfaring.

Robert Hauge vil i år ha ansvar for kampanalyse. I tillegg skal han assistere meg de gangene

Espen er opptatt med oppdrag for landslaget. Vi har også fått Patrik Hansson med oss til å følge opp spillere som er skadet eller ute av form. Keepertrener er som tidligere Dan Riisnes.

Vi som tilhører årets trenerteam, har ett stort mål og motiv for vårt arbeid: Prestasjonsutvikling. Vi skal gjøre spillerne og laget litt og litt bedre. Vi vil bygge stein på stein og gradvis utvikle oss. Spillerne selv må medvirke. De må ville bli bedre. Som trenere må vi sette fokus på dette hver dag.

Går dette for seint? Kan dere supporter gi oss tid til å bygge opp noe som varer over tid?

Håper det, for vi har spennende ting på gang. Vi trener godt. Tester viser at vi er i fin framgang. Spillerne har satt individuelle mål for sesongen, og de er ambisiøse. Som gruppe har vi sammen kommet fram til noe konkret som skal kjennetegne Brann i 2003-sesongen.

Vi har også sagt hva som skal være våre sterke sider innen

kamp, trening og miljø.

Klarer vi å leve opp til disse punktene som vi har lovet hverandre, så tror eg resultatene blir en sesong der resultatene er i samsvar med de eksisterende forventninger.

Eg har et stort ønske om at våre egne supportere skal være som et stort troll, noe utrygt overfor våre motstandere samtidig som dere er vår 12. mann. Vi kommer til å trenge dere. Eg føler at Brann-organisasjonen går i takt for tiden, at vi er i samme båt med kurs mot de samme målene.

Til slutt vil eg si at eg er beæret av å bli tilbudt denne jobben. Eg går til den med ydmykhet. Føler at eg har støtte både internt og eksternt, og det gir meg en ekstra trygghet.

Som dere vet, har eg spilt i Brann i åtte år. Eg har opplevd klubben på godt og vondt. Eg er blitt glad i klubben, og dere skal vite at eg ønsker like sterkt som dere at klubben vår skal vinne noe igjen.

Ønsker alle en god sesong. Håper samtidig at vi fyller Stadion ved flere anledninger denne sesongen.

**Sportslig hilsen
Mons Ivar Mjelle**

Foto: Erik J. Kvalsund

Fotballveteranen er endelig blitt heltidsspiller

Thomas Lund vokste opp med fotball som hobby og hadde ingen ambisjoner om en fremtidig tilværelse som fotballproff. En periode var han til og med så lei fotballen at han var på nippet til å gi seg. Nå er han glad for at han fortsatte. I en alder av 32 år har han endelig fått mulighet til å spille fotball på heltid.

Thomas er en av nykommerne i Brannstallen som skal være med å bidra til at året ender med en høyere tabellplassering enn i 2002. Med 17 scoringer ble han toppscorer i Åsane i fjor. På nyåret har han bidratt til lovende resultater i treningskamper for sin nye klubb. Thomas beskriver seg selv som en bakromsspiller som lager målsjanse og som liker å score mål.

Ny toppscorer?

– Har du noen målsetning om å bli toppscorer også for Brann?

– Nei, jeg har ikke det. Noe sånt ville ikke fungert. Jeg bare går inn for å score og har troen på meg selv. Jeg har jo nå bevist at jeg kan få det til på dette nivået så vel som i 1. divisjon.

Som en av sine dårligste egenskaper, nevner Thomas fysikken som en viktig faktor. Det at han ikke er en svær spiller, gjør at han ofte kommer til kort mot dem som er større. –Det jeg ikke har av styrke, kompenseres jeg med fart og spenst. Styrke er ikke alt. Jeg har lært meg å spille på det jeg har i

stedet for å fokusere så mye på det jeg ikke har, forklarer han.

Godt samhold

Etter å ha vært en stund i Åsane med "trygge" omgivelser føler Lund at han har fått en god mottakelse i Brann, og han har funnet seg fort til rette i klubben. Det var også denne biten han var mest spent på før han kom til Brann. Han har ikke kontakt med noen spillere utenfor banen ennå, men føler at de kommer godt overens og at det er en god kjemi i spillerstallen. – Alle er forskjellige, og noen trenger lenger tid for å bli kjent med mennesker enn andre, påpeker han.

Thomas har også fått inntrykk av at ledelsen i Brann er ordentlige folk med god bakkekontakt. – Jeg kjenner ikke så mange i ledelsen, men Bjørn Dahl var jo med oss til La Manga, og han er en ok type, fastslår han.

Kommende sesong

Mange har vært imponert over resultatene Brann har prester i treningskampene sine. Thomas mener at resultatene i treningskampene gir en pekepinn på hvordan det vil bli videre i sesongen, men han vil dermed ikke si at Brann nødvendigvis vil lykkes av den grunn, da ting fort forandrer seg. – Det er vanskelig å spå hvordan sesongen vil bli. Nå blir det poengutdeling, og alle lagene har høyere innsats. Men gode resultater viser at ting fungerer og fører til økt selvtillit blant spillerne.

Miljø, samhold, god dialog og en trener som er inkluderende er i følge Lund viktige ingredienser for å oppnå gode resultater. – Det er fint å ha en trener

som lytter til spillerne og lar oss ta del i å løse problemer på banen. Dette fører til at alle trives, og det er viktig for at laget skal fungere godt, forteller han. – Og så betyr det mye at vi har mange spennende spillere som kan gjøre det godt og at de fleste er skadefri, legger han til.

Da den tidligere Brannspilleren Mons Ivar Mjelde overtok stillingen som hovedtrener etter Teitur i vinter, var det mange som satte spørsmålsteget ved om dette var det beste for klubben. Det har siden den tid vist seg å være et lykkeskudd. Han har allerede god kontakt med spillerne og er ansett som en mann verdig jobben. Lund anser Mjelde som en god trener som definitivt har muligheten til å lede spillerne til seier. – Han er veldig flink til å ta folk med. Han er veldig inkluderende, og selv om han har det siste ordet, er han ikke eneveldig, men hører på hva spillerne sier.

Kvalitetsforskjell

Når vi spør hva han føler den største forskjellen mellom Brann og Åsane er, trekker han fram ting som bedre trente spillere, ting går fortere og at det er et bedre og høyere tempo i Brann.

– Jeg føler meg veldig opplagt og lettere i beina nå enn når jeg hadde jobb ved siden av. Ting er mye bedre tilrettelagt i Brann, og du kan konsentrere deg helt og fullt om fotballen. Det er også en klar kvalitetsforskjell mellom klubbene. Du går opp ett nivå og får dermed bedre spillere, forklarer han. Ellers mener han bestemt at med bedre tilretteleggelse ville Åsane muligens ha hevet seg til Tippeliganivå, da spillerne på Åsane i utgangspunktet er gode nok.

Juniorene

Flere og flere juniorspillere har fått spilletid for Brann og økt innpass på A-laget. De fleste har vist seg tilliten verdig og det har ofte vært juniorspillere som har vist den beste innsatsen på banen. Innsatsen til tross, er det svingende resultater. Thomas forklarer dette med at jo yngre de er, jo mer varierende er resultatene. – Juniorspillere er ikke akkurat de mest ydmyke spillerne på banen. De vil vise at de duger og ofrer dermed alt. Noen ganger går det, og andre ikke, konstaterer han. Han mener at det er mange gode, unge spillere, men tror selv at et rent juniorlag ikke vil vært det beste for Brann. –Det er alltid godt å ha noen erfarne spillere med, noen som er litt mer stabile, mener han.

Lagspill

Etter dårlige sportslige prestasjoner i forårets sesong, fikk forsvaret bære mye av skylden og fikk, i følge mange, mye unødvendig kritikk. Thomas tar på sin side forsvaret i forsvar og ytrer at han har full tillit til dem. – Forsvaret er bygget opp av mange gode spillere. Bare de får oppleve trygghet og trivsel og slipper ned skuldrene sine litt, vil de nok prestere bra, tror han.

Thomas mener at det ikke er noen klar nøkkelspiller på dagens Brann-lag og at det er mange som er viktige for å få ting til å fungere. Er noen vekke, er det andre som blomstrer opp og tar ansvar. – Ingen spiller er viktigere enn andre i et lagspill. Det er like viktig å ha et forsvar som fungerer, som å ha en god midtrekke og gode spisser, forteller han.

Det er mange som ikke deler Thomas' syn på dette, og det har vært hevdet at mange spillere både i Brann og i Norge for øvrig har hatt en tendens til å sette seg selv foran klubben. Disse har ikke Lund så veldig mye til overs for. Han mener at er de først i en klubb, så bør de forholde seg til det. – Fotball er en lagidrett, og jeg syns at det blir feil å forsøke å framheve seg selv på bekostning av andre, mener han.

Thomas er også overbevist om at det er fullt mulig å sverge evig troskap til en klubb, selv i en så kommersiell sport som fotball. – Trives du med livssituasjonen, lagkameratene og har det ellers bra, så hvorfor flytte på seg? undrer Lund. Han skjønner også at det finnes dem som har en drøm om å spille proff fotball i utlandet, og har full forståelse for dette. –Hvem kan egent-

– Ingen spiller er viktigere enn andre i et lagspill. Det er like viktig å ha et forsvar som fungerer, som å ha en god midtrekke og gode spisser.

lig si nei til et godt tilbud fra en toppklubb? Det er lett å sitte utenfor og si at en spiller setter seg selv og sine interesser foran klubben hvis de ønsker seg vekk, men det ligger ofte andre ting bak, mener han.

Spillerlønninger

Det har lenge vært spekulert i hvorvidt spillerne fortjener de skyhøye lønningene de får tildelt, bare for å springe rundt på banen iført shorts og sparke en ball i nettet. Mange mener at lønnen fungerer som en kompensasjon for mye annet en fotballspiller må gi opp, og at det skal være et sikkerhetsgrunnlag for framtiden. Thomas forteller at du må ofre mye, og at et høyere lønnsnivå enn innen andre yrker ofte er nødvendig innen fotballen. Men alt har også en grense.

– Brann har nå etter mye om og men fått lønningene og lønnskravene under kontroll. Ser du på tilstandene i England, er saken en helt annen. Det er totalt absurd å tenke at det kan være ansvarlig med slike lønninger. Jeg er vel fornøyd med det jeg får. Gleden av å spille fotball og faktisk ha mulighet til å leve av det, er egentlig betaling i seg selv. Det å få spille for det

beste laget i byen mot de beste lagene i Norge er noe jeg hadde gjort gratis, dersom det hadde vært mulig. Men jeg har dessverre faste utgifter og må kunne leve av det, opplyser han. Etter endt spillerkarriere er det mange spillere som sier seg for god til å ta en såkalt "vanlig" jobb, for de mener at dette vil være et skritt i gal retning. Men slett ikke alle går rundt med denne oppfatningen. Årets Brann-kaptein, Roy Wassberg, har sagt det slik: Hvorfor skal jeg være for god for å jobbe på et lager, bare fordi jeg har vært Brannspiller? Thomas Lund slutter seg fullstendig til dette og påpeker at en ikke kan kreve en ledende stilling i næringslivet kun fordi en har et kjent fjes. – Utdannelse teller veldig mye i dag. En fotballspiller kan sikkert være av verdi for ulike firmaer, men ingen kan forvente en toppjobb utelukkende av den grunn.

Frisør og fotball

Med Diego Maradona som forbilde vokste Thomas Lund opp med fotball som hobby. Tanken på fotball som yrke var fjern, og han var nær ved å legge fotballskoene på hylla. Han gikk på gymnaset uten helt konkrete yrkespla-

ner. Men da han nådde tredje klasse på gymnaset, fant han ut at dette orket han ikke, og sluttet. Han fikk faren sin til å skaffe seg en lærlingplass innen frisøryrket, siden faren jobbet i bransjen. – Jeg angret veldig etterpå, men nå er jeg glad for beslutningen, forteller han.

Thomas er nå utdannet frisør og drivet sitt eget frisørstudio på Mannsverk, Lunds Frisør. Det er mange fordommer og vitser knyttet opp mot det å være mannlig frisør. Det går ofte så langt at folk forventer at du som mannlig frisør bør ha feminine trekk og homofile tendenser. Thomas tar dette med ro, og forteller at han ikke har fått noen negative kommentarer enn så langt. – Det kan jo hende at folk tenker ting, men i så fall er det bare artig. Blant folk som kjenner meg er det ikke noen kommentarer i det hele tatt. Jeg har jo ikke akkurat sådd noen tvil om den saken, fastslår den gifte tobarnsfaren.

– Hva er så morsomst – frisøryrket eller fotballen?

– Fotballen er jo et veldig behagelig liv, selv om jeg må trene hardt og mye. Det har vært en hobby i tjue år, og nå er det plutselig en jobb. Det er fint å få prøve det før jeg legger opp, forteller han. Når han spilte for Åsane, jobbet han seks dager i uken, trente på kvelden og spilte kamper i helgene. Nå kan han konsentrere seg om fotballen og mener selv at det har ført til at han er bedre trent enn tidligere. Til tross for at fotballen er moro, er det ikke noe han kunne tenke seg å gjøre hele livet, og konstaterer at å være frisør er mye bedre på sikt.

Supporterne

Det er for lengst konstatert at Brannsupportere er de beste supporterne i Norge. Dette er Thomas veldig enig i. – Dette er en gjeng som skaper stor stemning og mye liv. De står på for klubben i tykt og tynt, og det er nesten vanskelig å forstå hvordan en gruppe mennesker kan være så engasjerte at de reiser rundt i Norge for å se på det vi gjør på banen, ytrer han.

Thomas er en fyr som også vet hva det vil si å stå på tribunen. Han var nemlig en av dem som fulgte Brann til cupfinalen mot Rosenborg. – Det var jo helt fantastisk, jeg ble helt revet med, mimrer han. Brannsupportere har også fått mye pepper for piping mot egne spillere. Dette er ikke Lund så veldig engstelig for. – Jeg håper selvsagt på positive bemerkninger fra supporterne. Jeg er ikke akkurat vant til å ha så mye publikum, men jeg har fordel av å være 32 år og kan kanskje dermed lettere takle kritikk enn yngre spillere. Men det er litt vanskelig å si på forhånd hvordan jeg vil reagere om jeg skulle møte sterk kritikk. Jeg får ta det som det kommer, konkluderer han.

– Til slutt vil jeg bare oppfordre supporterne til å fortsette i sammen takter som i fjor. Det var magisk å oppleve siste kamp i fjor fra tribunen. Stå på, så får vi det gøy i år, avslutter han.

Av Agnethe Paulsen
Foto: Brecht/Brecht Foto

Thomas Lund om Brannhår

Om Per Egil Ahlsen:

– Det der var en skivebom. Hockeysveis... Ja, det var jo grådig kult den gangen, da var jo moten slik.

Om Fridtjof Wilborn:

– Helt forferdelig. Det er det samme som Per Egil. Håret hans er mye bedre nå, men, som sagt var det mote da.

Om Steinar Aase:

...mye latter... – Steinar altså... det var ikke så gale egentlig. Med rett styling, og hvis du rufser det til, er det en frisyre som går an. Men jeg vil ikke anbefale noen å gå slik i dag uten å style det først.

Om Atle Torvanger:

– Atle har ikke hår, og han har for så vidt gjort det beste ut av det.

Om Erik Solèr:

– Han var jo utrolig stilig den gangen, blant de bedre i sin tid. Han hadde jo den lengste hockeysveisen av dem alle. Noe som vil si at hadde han hatt den frisyren i dag, hadde han også vært den som var lengst på bærtur.

Om Bjørn Dahl:

– Han er jo en motebevisst fyr. Det var mote da. Han har heldigvis gitt slipp på den frisyren og er nå fin på håret.

Om Trond Egil Soltvedt:

– Puddelrock der også. Det er jo mye bedre nå. Men det skulle jo være slik på den tiden. Det er en bra sveis, det er ikke så mye du kan gjøre med krøller. Han kunne jo prøvd å hatt håret stritt.

Om Kjetil Elvenes: (1991)

– Der er det krøller igjen. Det er ikke så mye vri på det håret. Han fant frisyren som passet til seg. Det var jo et 1980-tallsfenomen. Så da var han litt sent ute.

Om Lars Hjorth:

– Klassisk eksempel på puddelrock fra 1980-tallet

Om Raymond Kvisvik:

– Han skifter mye. Det er alltid artig. Som frisør er det moro å kunne lage kundene nye.

Om Geddi:

– Han er en fyr som har funnet sin stil, og det fungerer for han. Det er ikke alle som bryr seg om å forandre seg. Han virker tilfreds med det han har.

Om Knut Walde:

– Han har et ufattelig tykt hår. Han har god hårvekst og potensiale til å gjøre mye ut av det. Det overrasker meg ikke noe særlig at han ble kåret til "Årets Hår" på Danielsen vgs.

Thomas Gustafson (til venstre) ble Europamester på skøyter foran Rolf Falk-Larssen.

Moteriktig i 1982.

Jahn Teigen, René Herail, Anita Skorgan og Herodes Falsk hylles etter seieren i den norske Melodi Grand Prix finalen.

Sååå lenge siden sist Brann sist vant en tittel...

I år skjer det endelig. Brann vinner serien. Eller i hvert fall cupen. Det må jo bare skje i år. Bare se på de gode nye spillerne Brann har fått. Og den nye fantastiske treneren. Dette kan jo bare gå en vei og det er rett til himmels.

Hvor mange år har vi ikke sagt dette til oss selv før seriestart? Dersom seriegullet hadde blitt delt ut i mars, er det liten tvil om hvilken lag som hadde vært Norges beste år etter år. I sangen heter det så smukt at vi ikke har vunnet serien siden 1963. Det er i år 40 år siden. Da Brann i 1972 vant cupen med 1-0 over Rosenborg var det 47 år siden forrige gang de vant cupen. Vi har tidligere her i bladet mimret over 1963. Nå er det vel på tide å ta et blikk på hvordan verden så ut i 1982.

Sist gang Brann vant noe som helst. I januar var det EM på skøyter på Bislett (som var vanlig på den tiden. Lenge før noen hadde tenkt å gå innendørs). Thomas Gustafson fra Sverige vant blant annet ved å sette en knusende verdensrekord på 10 000 meter (14,23,59). Beste norske ble Rolf Falk-Larsen som tok sølv og satte ny norsk rekord på 5 000 meter med 7,04,58.

Videovold

I februar var en av de store mediesakene diskusjonen rundt den stadig tiltagende videovolden folk fikk servert inn i stuene sine via den mer og mer vanlige videospilleren. Fortsatt var det ingen kontroll på hva folk leide på tilsvarende måte som det var med kino. Under Spellemannsprisen 6. februar fikk De Press prisen for årets rockeplate, mens Trond Granlund fikk prisen for årets popplate. Hørkelgaddans Tøffelmusikk gikk til topps i klassen folkeemusikk.

I Oslo var det mellom 18. og 28. februar ski-VM hvor det berømte uttrykket "hvor var du da Oddvar Brå brakk staven" oppstod. Norge tok 7 gull-, 4 sølv- og 3 bronsemedaljer i mesterskapet. 4. mars åpnet noe som ble omtalt som "et annerledes hotell" i Bergen. Det var SAS-hotellet på Bryggen som var bygget på en gammel branntomt. 11. mars styrtet et Twin Otter-fly fra Widerøes Flyveselskap i havet utenfor Nordkinnhalvøya i Finnmark. Flyet var underveis til Mehamn, og ulykken har senere bare blitt omtalt som Mehamn-ulykken. 20. mars gikk Jahn Teigen og Anita Skorgan til topps i den norske Melodi Grand Prix med melodien "Adieu". 30. mars var det Oscar-utdeling og "Ildvognene" stakk av med flest priser, blant annet prisen for beste film. "Arthur" fikk to Oscar, beste birolle og beste sang.

Falklandskrigen

2. april startet Falklandskrigen ved at Argentina okkuperte Falklandsøyene. I

Frode Kyvåg delte ut 16.00 baller under Norway Cup 1982.

Nicole fra Tyskland vinner den internasjonale Melodi Grand Prix finalen med "Ein Bisschen Frieden".

De ny vognene til NSB har blant annet klimaanlegg med friskluftdyser over hver sitteplass og nye stoler med serveringsbord - som i fly.

Melodi Grand Prix gjorde Jahn Teigen og Anita Skorgan det ikke så godt som forventet, men en 12. plass var bedre enn Jahn Teigens 0 poeng og sisteplass fra året før. Vinner ble Nicole med "Ein Bisschen Frieden". 20. april brenner to tredjedeler av Finnegården på Bryggen. Brannen skyldtes renovasjonsarbeidet som var satt i gang. Heldigvis så lå Hanseatisk Museum i den delen av bygningen som ikke ble ødelagt. I Midtøsten fortsetter den toårige krigen mellom Iran og Irak. Det var Irak som begynte, og ting tyder på at den irakiske presidenten, Saddam Hussein, trodde Iran skulle være et enkelt bytte siden de nettopp hadde gjennomgått en revolusjon og derfor hadde svekket militær kraft. Han hadde nok regnet med en parademarsj, men det hele utviklet seg til en stillingskrig. 25. mai åpner Kong Olav Nord-Europas lengste veitunnel, den 7 522 meter lange Høyangertunnelen.

Fotball-VM

6. juni vinner 17-årige Mats Wilander French Open i tennis, og svenske snakker om avtageren etter Björn Borg. 10. juni blir de to første kvinnene uteksaminert fra Krigsskolen. 14. juni er Falklandskrigen slutt og 19. 20. juni er den store begivenheten Rolling Stones-konsert på Nya Ullevi. Mellom 13. juni og 11. juli er det fotball-VM i Spania hvor Italia vinner finalen 3-1 over Vest-Tyskland. Det som kanskje huskes aller best fra dette VM, er det fantasiske brasilianske landslaget med Eder, Socrates Falcao og Zico for å nevne noen. 4. juli returnerte romfergen Columbia

etter å ha gjennomført den fjerde turen for romferger. President Ronald Reagan med frue var møtt fram for å ta imot. Jimmy Connors slo landsmannen John McEnroe og ble årets Wimbledonmester.

I august var det som vanlig Norway Cup som kunne feire 10-års jubileum. Samtlige finalekamper ble overført på P2 til stor glede for familie og venner over hele landet. 30. august blir PLO-leder Yasir Arafat tvunget til å forlate Libanon etter et opphold på 12 år. Kong Olav drar på jubileumsferd landet rundt i anledning hans 25 år som norsk konge, mens den svenske kongefamilien dører en prinsesse 31. august. Hun får navnet Madeleine Thérèse Amelie Josephine, senere bare kjent som prinsesse Madeleine.

13. september omkommer fyrstinne Grace av Monaco i en bilulykke mens NSB 14. september tar i bruk topp moderne togsett mellom Oslo og Trondheim for å ta opp kampen med fly og privatbil. De nye vognene har blant annet klimaanlegg med friskluftdyser over hver sitteplass og nye stoler med serveringsbord. 19. september vinner Olof Palme valget og blir ny statsminister i Sverige.

Cup-finale

Den 5. oktober jakter den svenske marinen på en fremmed ubåt uten å lykkes. 13. oktober vinner Norge en overraskende 3-1 seier over Jugoslavia. Norske målscorere var Tom Lund, Arne Larsen Økland og Åge Hareide. 18. oktober var det klart for en av de verste drapssakene Norge har sett da Arnfinn Nesset stod tiltalt for drap på

25 eldre pasienter ved Orkdal sjuke- og aldersheim. 24. oktober vinner Brann sin hittil siste tittel med 3-2 over Molde på Ullevaal Stadion. Branns mål ble scoret av Geir Austvik, Ingvar Dalhaug og Neil MacLeod.

11. november ble et nyoppsatt minnesmerke i Washington til ære for de 57 939 amerikanerne som døde eller forsvant under Vietnam-krigen, åpnet for publikum. Monumentet var V-formet og påført alle navnene til krigens ofre. Samme dag døde også Sovjetunionens president, Leonid Bresjnev. Ny mann på toppen ble Jurij Andropov. 12. desember fyller Thorbjørn Egner 70 år mens en av filmhistoriens største suksesser, E.T., har premiere 27. desember.

Rocky

Årets mest populære bil var Opel Ascona. Populære filmer var "Arthur", "Full klaff for klikken" og "Rocky III". Norgesmester i ishockey ble Vålerenga, i damefotball BUL mens seriemester i damefotball ble Asker. Med Gunn Nyborg på laget. Seriemester for herrene ble Viking foran Bryne og Lillestrøm.

Noen av de mest populære sangene var Joan Jett - I love Rock'n roll, Paul McCartney og Stevie Wonder - Ebony and ivory, Steve Miller - Abracadabra, Culture Club - Do you really want to hurt me? Survivor - Eye of the tiger og Gary Holton/Casino Steel - Ruby. Dette var litt av det som skjedde i 1982. La oss håpe ventetiden snart er over....

Av Tor Henrik von der Ohe

Vår tidsreisende Alexander Osdal har bladd litt i fremtidens aviser, og tatt en kikk på hva bergensavisene skrev etter Branns Mesterligagull i 2032.

Dette er hva BTs Knut Langeland hadde å lire av seg:

Tid for ettertanke

"Bare timer etter gårsdagens sensasjonelle Brannseier i Mesterligafinalen kan det være fristende å la seg rive med i begeistringens rus, la seg forføre av den bergenske bragd i superklassen, juble hemningsløst over en av historiens største fotbalsensasjoner og feire den største triumf i Bergens bedrøvelige idrettshistorie. Men jeg klarer det ikke.

Det er gjerne ikke dagen for advarende pekefinger. Det er gjerne ikke dagen å helle malurt i begeret og mane til edruelighet når hele Bergen skåler for klubbens første tittel på 50 år. Men jeg synes det er på sin plass med noen ord som setter gårsdagens triumf i et større perspektiv, slik at vi kan plante beina godt på jorden i ettertanke.

For det er noe kvalmende og motbydelig over den bergenske selvgodhet og sjåvinisme. "Vi" har vunnet europeisk klubbfootballs største turnering, og sørpe fulle bergensere skriker og skråler i ekstase, slår seg selv på brystet over at "vi" er best i verden og formaner for all verden at "vi e nåkke for oss sjøl". For nå har byens tvilsomme fotballstolthet endelig satt Bergen og bergenserne på det internasjonale fotballkartet.

Å utrope onsdagens Mesterligagull til tidenes største norske fotballbragd er i beste fall et selvbedrag av uante dimensjoner og vitner om at bergenserne stadig ikke husker lenger tilbake enn noen uker. Det er nemlig en illusjon kun bergensere kan være i stand til å skape, og som forteller om en alarmerende historieløshet mellom de syv fjell. For det Rosenborg har oppnådd i europeisk klubbfootball de siste 40 årene, er en langt større prestasjon enn årets enkeltstående Branntriumf. La gå at den trønderske fotballstolthet ikke har nådd gruppespillet i Mesterligaen siden 2002, og at de aldri kom lenger enn den kvart-

finalen de nådde i 1997. Men at Rosenborg nå i 2032 er i det ypperste europeiske sjiktet, selv om de for øyeblikket spiller i 2. divisjon, kan ingen betvile. Og Brann har alt å takke Nils Arne Eggen (91) og hans trollmenn for. Det var Troillongan som viste at lag som Helsingborg og Brøndby var å komme på talefot med. Det var de svarthvite som spiste kirsebær med de store i en tid da Brann ikke engang spiste blåbær med de små. Og uten trøndernes suksess for 35 år siden ville gårsdagens bergenske fotballmirakel aldri vært mulig.

For trøndernes evigvarende suksess har ikke vært noen tilfeldighet. Den har kommet som et resultat av helhetlig og langsiktig tenking, kløkt, teft, folkelighet, åpenhet, ydmykhet og realisme. Rosenborg har vært dyktige der Brann har vært heldige. Rosenborg har vært folkelige der Brann har vært frastøtende.

Rosenborg har ost av kontinuitet og trygghet der Brann har stinket av kriseløsninger og panikk. Det er derfor RBK fremdeles har Bent Skammelsrud (66) som kaptein. Slik kunne jeg fortsatt i det uendelige. Uansett hvor lite bergenserne vil like å høre det, så vil Rosenborg for all fremtid være Nord-Europas fotballstolthet. Gårsdagens tilfeldige Branntriumf rokker ikke ved den oppfatningen. Til det var 5-0-seieren over Real Madrid for mye preget av overmøt og tilfeldigheter.

Jeg er fullstendig klar over at dette vil være en stor provokasjon mot stupide Brann-fans med mindreverdighetskomplekser for det trønderske fotballunderet. Den hjernedøde, sjåvinistiske bermen på Store Stå vil nok ikke høre på fornuft og true undertegnede med både ketchup i snøen og det som verre er. Men la gå! Neandertalerne på Stadions tribuner skal jeg klare å heve meg over. For

Brann er uforutsigbare til det hysteriske. Derfor kunne Brann vinne 5-0 over Real Madrid i Mesterligafinalen, som i går. Derfor kan Brann tape 5-0 for 6. divisjonslaget Åsane i Norgesmesterskapet neste onsdag.

Og når vi våkner til seiersfestens bakrus i dag, må vi innse at et Mesterligagull bare er et delmål. Det er supercupfinalen som teller! Det er der de virkelig store pengene ligger. Taper de den, beviser de nok en gang sin talentløshet og totale mangel på vinnerkultur. Og skal jeg være ærlig, så ville jeg heller sett rødtrøyene vinne vinterens La Manga Cup enn gårsdagens europeiske finale. Ikke fordi La Manga Cup er noen stor bragd å vinne, men nettopp fordi den ikke er det.

For en slik triumf ville vist at Brann ikke bare er laget for de store anledninger, men også klarer å motivere seg for de mindre glamorøse og mindre betydningsfulle turneringene. Det har Rosenborg gjort i alle år, og det er derfor de nå er på full fart opp igjen til 1. divisjon. For Rosenborg er nordisk fotballs flaggskip der Brann er nordisk fotballs jolle. Rosenborg er lokomotivet på kongerikets fotballtog, der Brann er landets dresin. (OBS! IKKE "dressing"). Det må storkjeftede og breiale bergensere innse, selv på en festdag som denne. Det er i hvert fall lov å håpe."

KNUT KLAGELAND
knut.klageland@bt.no

kommentar

Bedre enn i fjor– på banen og tribunen!

Så var det på an igjen... I skrivende stund er første seriekamp mot Lyn på Ullevaal tre uker unna, og de fleste begynner vel å se frem til å komme i gang igjen.

Etter resultatene i treningskampene å dømme, har vi grunn til å være optimister, selv om vi vel ikke bør regne med seriegull i år heller. En målsetning om å bli bedre enn i fjor virker fornuftig på meg.

Det har skjedd en del endringer på og rundt laget vårt i løpet av vinteren. Trenerteamet er nytt, og personlig har jeg tro på at Mons Ivar kan gjøre en god jobb. Det har også vært kjøpt inn en del nye spillere som ser ut til å kunne gjøre en god jobb og være med å heve laget. I tillegg er det flere unge spillere som forhåpentligvis får spilletid i år. Det er viktig at disse unge spillerne gradvis får mer erfaring på et høyt nivå, slik at vi kan bygge opp et lag som kan bli virkelig bra på sikt.

Det ser også ut til at det vil bli kamp om plassene på laget i alle lagdeler denne sesongen, noe som jeg håper og tror vil føre til at spillerne yter enda mer. Vi har blant annet to gode keepere, og jeg ville vel ikke akkurat blitt nervøs om Håkon Opdal fikk mer spilletid i år. Defensivt får vi forhåpentligvis litt mer trygg-

het i år enn det som var tilfellet store deler av fjorårssesongen. I vinterens treningskamper har det i hvert fall sett ut som om det har vært jobbet mye med dette. Offensivt har vi også flere alternativer på de fleste plassene.

I tillegg virker det som om endringene i trenerteam og treningsopplegg har skapt bedre humør og mer innsats i spillergruppen, noe som forhåpentligvis vil slå positivt ut når sesongen er i gang.

Av en eller annen merkelig grunn er det også enkelte spillere som ønsker seg vekk fra klubben vår og velger å ikke skrive under ny kontrakt. Slik jeg ser det, bør Brann satse på å selge såkalte Bosman-spillere så fort som mulig. Når det er sagt, er det trenerne som tar ut laget, og laget fortjener støtte uansett. Spillere som ikke vil spille for Brann lenger, fortjener enkelt og greit ikke at vi bruker tid og krefter på dem. Nok om det.

Sannsynligvis har Brann nå endelig klart å få noenlunde orden på økonomien, og klubben har i løpet av vinteren klart å bli gjeldfri, samtidig som Sportsklubben igjen er deleier i stadionanlegget. Samarbeidsavtalen mellom Sportsklubben og ASA skal også reforhandles, og det blir jo spennende å se hva som kommer ut av det. Det kan diskuteres hvorvidt ASA har utspilt sin rolle. Da ASA ble opprettet, var det for å ta seg av kjøp og salg av spillere, markedsføring og driften av

Foto: Erik J. Kvalsund

stadionanlegget. Nå som Sportsklubben har overtatt som eier av Stadion og spillermarkedet er rimelig dødt, er det vanskelig å se hva ASA egentlig skal drive med.

Som supporterklubb håper vi også å gjøre det bra i år. På årsmøtet tidlig i mars ble det valgt inn en del nye styremedlemmer, og vi er nå en gjeng på ti personer som er full av ideer og har mange ting vi har lyst å gjøre med BST, så får vi håpe at vi klarer å gjennomføre det meste. Det mangler ihvertfall ikke på engasjement.

Det som jeg ser som en

utfordring for oss, er å unngå fraksjonering innad i supporterklubben. Vi må slutte å skille mellom de som synger og de som ikke gjør det, mellom de som går med drakt eller ikke, og heller fokusere mye sterkere på det vi har felles: kjærligheten til klubben. Om det er en jente eller en gutt som står ved siden av deg på Store Stå, burde være irrelevant, så lenge den personen virkelig er engasjert i Brann. Da er det vel bare en ting å si: Dø for Brann!

**Av Silje Nordtveit
BST-leder**

(Foto: Brecht/Brecht Foto)

På rett spor for å bli bedre enn i fjor

– Vi har en god stemning i laget og gleder oss virkelig til sesongen er i gang. Samtidig kjenner vi på en usikkerhet i forhold til hvor vi står. Men vi er ganske overbeviste om at vi skal bli bedre enn i fjor. Hvis ikke, rykker vi ned! slår Roy Wassberg fast. Den nye Brann-kapteinen er kjent for sin nøkternhet og lar seg ikke friste til å tippe noen plassering for årets Brann-lag.

Branns ressursituasjon har gjort det vanskelig å henge med i toppen, men Roy er innstilt på å gjøre en best mulig innsats ut fra situasjonen og prøve å ta fatt fra der en står. – Pr. i dag har vi ikke et lag som er godt nok til å kjempe i

toppen. Men om noen år håper vi situasjonen er annerledes.

Reell konkurranse

– Det er utrolig viktig at det er reell kon-

kurransse om alle plasser på laget. Dette skjerper dem som til enhver tid er førstevalg, og spillerne gjør hverandre bedre. Dessuten fører det til økt kvalitet på treningene. I fjor var det et sprang mellom førsteellevren og resten, noe

som kunne bli en sovepute for de beste. Det er ikke bra å ha så store forskjeller i en trenings-gruppe. Troppen bør i alle fall ha 15–16 spillere som til enhver tid kjemper om plass på laget. Så skal det selvsagt også være plass til noen lære-gutter. Vi begynner å nærme oss en slik situasjon i Brann nå. Kvaliteten på midt-banen gir et rimelig trøkk. Forsvaret er forsterket. På spissplass er det fortsatt noen alternativer, selv om en der kanskje også trenger noen med litt pondus.

Men Roy synes klubbledelsen har gjort så godt de har kunnet og har fått mye ut av ressursene før denne sesongen. – Brann har gjort feilkjøp før, og kommer helt sikkert til å gjøre det igjen. Men feil-marginene må minskes! Det er ingen grunn til å pakke inn at Brann ikke har vært flinke nok på dette området. Det er en kunst å velge de rette typene som passer inn i forhold til trener, stil og miljø. De som mislykkes hos oss, kunne ha fungert i et annet lag eller med en annen spillestil, mener han.

Må ta mer ansvar

Roy ser gjerne at spillerne selv tar et større ansvar for å utvikle seg. – Den enkelte må bli langt mer bevisst. En møter ikke opp for å bli trent, men for å trene. Derfor er det også en helt klar plikt å trene mer enn fellesøktene. Den enkelte skal drive systematisk egentrening. Det er også helt sentralt å øke bevisstheten om hva det er en gjør når en er god, påpeker han.

Selv om Roy og de andre er usikre på hvor godt laget egentlig er nå når seriestart nærmer seg, understreker han at han mener kursen er riktig: – Vi tror på det vi gjør!

– Vi har ikke har spilt inn en klar første-ellever, blant annet fordi oppkjøringen ikke har gått på skinner ved at vi har hatt friske folk hele tiden. Men vi har spillere i troppen som har tatt et skritt i riktig retning i forhold til i fjor. Alle har fått mer erfaring og er et år eldre. For spillere som Alex, Tommy og Erlend, holder det ikke lenger å være unge og lovende. Laget er avhengig av at disse tar et steg opp, og det har jeg god tro på at de gjør. Nå må de være med å dra, for om noen år er det de som skal bære ansvaret.

Utvikle vi-følelsen

– Vi-følelsen i laget er utrolig viktig. Vi må tenke enda mer "vi". Uansett hvor godt jeg eller sidemannen spiller, blir

ikke laget bedre enn det svakeste ledd. Vi skal gjøre vårt beste sammen og hjelpe hverandre til å utvikle oss videre. Her har vi fortsatt et stykke vei å gå, mener Brann-kapteinen. – Vi er elleve forskjellige individer på banen og dermed ofte elleve forskjellige tenkemåter. Å utvikle vi-følelsen er en prosess, og den krever prøving og feiling.

– Hvilken forskjell vil det innebære for deg at du er kaptein denne sesongen?

– Det betyr ingen forskjell for spillet mitt. Og jeg skal så visst ikke ha noen fordel i forhold til laguttak. Som kap-

– Pr. i dag har vi ikke et lag som er godt nok til å kjempe i toppen. Men om noen år håper vi situasjonen er annerledes.

tein skal jeg prøve å få andre med meg, men det er utrolig viktig å ha typer i laget som er med å ta tak. Det er greit å være kaptein så lenge en selv gjør en god jobb, men ikke noe særlig når en sliter. En snakker fort mindre når en gjør feil. Når en opplever at spillet stikker seg for en selv, er det vanskelig å være med å dra de andre.

Godt at vi ikke er alene

– Hva ønsker du deg av supporterne?

– Dere må fortsette å lage liv og stå på for Brann. For min egen del hører jeg ikke publikum når dommeren har blåst

– Når et lag kommer på 12. plass, slik Brann gjorde forrige sesong, så bør alle sammen gå i seg selv og spørre: Hva har jeg bidratt med dette året?

kampen i gang. De som spiller langs kantene, hører nok mer. Men selvsagt betyr det mye for meg med mange på tribunen. Jeg opplever det sterkest ved utmarsj. Da tenner det meg enormt med masse folk, bluss – og godt vær. Og på bortebane er det utrolig godt å vite at vi ikke er alene!

Roy Wassberg mener supportere er i sin fulle rett til å kritisere når Brann spiller dårlig. – Vi kan ikke bare forlange høflig applaus. Men uthenging av enkeltspil-

lere har jeg ikke sansen for! Dem som står for det, skulle visst hvordan det er å spille ut på banen når det buttrer mot. De må gjerne prøve. Det er ikke lett!

Full innsats

– Dere må være fullstendig klar over at vi gjør vårt beste, sier kapteinen og sette øynene i d12ms utsendte. – Ingen kan forlange mer enn at jeg gjør mitt beste. Jeg ville hatt store problemer med å holde på med dette, hvis jeg ikke visste at jeg gjorde mitt beste. Uansett kan jeg i alle fall vise innsats. Det verste jeg vet personlig er når lagkamerater slår ut med armene over en ball de ikke nådde og deretter går tilbake. Hver enkelt skal i alle fall prøve, sloss og gi alt!

– Når et lag kommer på 12. plass, slik Brann gjorde forrige sesong, så bør alle sammen gå i seg selv og spørre: Hva har jeg bidratt med dette året? Den som da frikjenner seg selv, har store problemer, slår Roy fast.

– Kan erfaringene fra fjoråret brukes til noe positivt?

– Det virker som det er større guts og større innsats på treningene i år. Det skulle forresten bare mangle. For alt i verden vil vi unngå å komme i en lignende situasjon en gang til, sier han.

Tøft og jevnt

– Vi er innstilte på at det blir tøft og jevnt i serien dette året. Vi har et nytt spillemønster som ennå er noe uvant, og prestasjoner og resultater vil svinge. Den dårlige fjorårssesongen vil dempe forventningene hos supportere og tilskuere, og det er helt klart et positivt utgangspunkt for dette året. Det passer oss bedre å være outsider.

– Vi går selvsagt for å vinne hver kamp. Vi har kapasitet til å slå de fleste lag både hjemme og borte, men også kapasitet til å tape for de fleste. Stabilitet blir den store utfordringen

– Laget har fått ny trener, hva tror du om det?

– Teitur tok et valg – han om det. Nå har vi fått Mons, som er en kjernekar. Så langt virker det som han har masse å tilføre. Jeg håper virkelig publikum og supportere vil gi ham tid og tålmodighet. Vi starter sesongen med et vanskelig kampprogram. Jeg tror vi går i rett retning, og da vil resultatene bli litt bedre etter hvert, sier Brann-kapteinen.

Av Åshild Samnøy

På toppen av Brann sin botn

Skal vi lage ei ti på topp-liste over dei verste kampane som Brann har spelt?

Ein absolutt "all-time-low"? Eg trur ei slik liste kan fortelje oss mykje om oss sjølv. Men det er viktig at den blir halden hennemeleg. Det er ikkje ein slik ting som ein legg fram på årsmøtet i Norsk Supporterallianse, berre så det er sagt. Eg vil ikkje her komme med ei fullstendig utgåve. Den kan vi utarbeide i fellesskap over nokre billege halvliterar på Fotballpuben når vi har teke medalje eller berga kontrakten i sesongen vi har framfor oss. Men eg vil her bestemme kva kamp som skal få den ææh.ærefulle (?) førsteplassen.

Altså. Kva slags kamp er den absolutt verste som Brann har spelt?

Kan det vere ein av kampane mot RBK, med resultat som vi ikkje seier høgt? Nei. Slike tap kvalifiserer tross alt til ein viss stil. Omlag som å få null rette i tipping. Ein må liksom gjere ein innsats for å få det til. Utrette noko. Og ikkje nok med det. Vi greidde det til og med to gonger. Eg trur ikkje nokon klubb kjem til å greie noko tilsvarende.

Kan det vere den kampen i 1991-sesongen, kor Lennart Fridh fekk med seg kniv, skei og gaffel frå Hardanger Bestikk som Brann sin bestemann? Eg har gløymt ut kven som var motstandar og kor stort tapet var, men ein alltid like blid og lite svett Lennart har limt seg fast på netthinna.

Kva med serieopninga mot Molde den gongen? Den som vi tapte 1–6. Gjennombrotskampen til Ole Gunnar Solskjær. Tja, eg veit ikkje. Solskjær er Elvisfan. Det er ikkje forbunde med den store skamma å strekke våpen då. Og hadde vi ikkje sparka Soltvedt opp til Trøndelag like før? Ojojoi! Djevar så det svinga den våren! Vi kunne stå på tribuna og skrike "SKANDALE" opp mot Altanen etterkvart som måla rann inn. Det gjorde litt godt, den håsheta. For ut ifrå ein eller annan logikk, slik berre vi kan få det til, hadde det ikkje tatt seg ut om vi hadde feid Molde av bana i den kampen. Hadde

ikkje styreformannen, som denne søndagskvelden heller prioriterte båtpussen (!) framfor eit klassisk Branntap, då kunne gått ut i Bergensgatene med ei hoverande mine rundt munnen? Sagt at "Sjå der, Soltvedt er ikkje så viktig. For laget er det nok best at han forsvann".

Slik kan ein halde på. Ein oppdagar, ikkje det spøtt overraskande, at ein har fått med seg ein heil haug med beint fram praktfullt tragiske Brannkampar opp gjennom livet. Kampar som har hatt sin særeigne sjarm. Som har hatt eit eller anna Brann-typisk å skilte med. Kampar som har inspirert Ove Thue til å skrive ei linje som "til og med når vi tapar/står motstanderen igjen og gapar". Slike kampar er ein eigen sjanger i Brann-mytologien. Dei er lik gode familiehistorier, kor ein i ettertid kan sitje å le av heile greia. Ein rykka tross alt ikkje ned.

Kva skal ein då sette på førsteplassen? Eg er ikkje i tvil. Det må bli den første kvalikampen mot Sandefjord. Rett, det enda ikkje med nedrykk det heller, men den kampen kjem eg aldri i verda til å le av i noko framtid. Kva finst det å le av i den kampen? Ivar Rønningen si fomling då Sandefjord skulle hatt straffe midtvegs i førsteomgangen? Herregud, fomlinga på 2–1-målet i kampen etterpå slår den med fleire hestelengder frå Per Ove Ludvigsen sin vinnarbong på Bergen Travpark. Det oste Brann over Sandefjord si redusering på Staddaen. Hadde ein ikkje like i forkant annonsert fyrverkeriet etter kampen? Skål for den! Og slå deg på låret! Klassisk vare!

Men den første kampen var eit gedigent ingenting. Det som ein venta skulle bli eit tett og nerveslitande drama, strekte seg tvert om ut i ei til då uant kjedsommeleg lengde. Om ei reise på tvers av heile forbanna Universet, gjort i ein romrobåt med ein nedrusta Evinrude 9,9 hestar påhengsmotor i hekken, har sitt motstykke i ein fotballkamp, må det vere kampen Sandefjord-Brann. Kampen var ei skam for Brann som fotballklubb. Eg har sjeldan vore så flau som etter den kampen. Dø for klubben? Not! Resultatet var tvert om til å leve med. Det gjorde det heile enno verre.

Då eg kom heim att til Brannstasjonen

den kvelden vart eg berre sitjande å sjå apatisk på biletet av Teitur eg hadde hengt opp på kjøkkenskapet. Tore Strømøy spreidde dialekten sin ut over stova frå fjernsynet som stod på. Programmet hans handla denne gongen om ein bergensar som reiste til Auschwitz for å finne att bestefaren sin. Det var eit prosjekt fødd direkte av idiotiet. Han greidde det like lite som Brann greidde å finne attende til seg sjølv.

Her hadde det kome fleire impulsponsa busslaster over fjellet frå Bergen. Her hadde ein festa på pub frå ein kom fram til ein skulle gå i tog opp til idrettsparken. Her inntok ein heile eine svingen. Her prøvde Sturla Berg Johansen på indre bane å gløyme at han ein gong hadde misbrukt kokain. Der og då hadde eg ei kjensle av at vi var uovervinnelege. At ei stund i lag med supporterane kunne vore ei lise for sjela til nerveslitne Brannspelarar. At berre vårt blotte nærvær kom til å avgjere kampen til vår fordel. (Eg får ofte den same kjensla på Fotballpuben før heimekampane. Kvifor i Frode Larsen sitt namn spelar ikkje "Den 12. Mann" i garderoben før viktige kampar? Hæ? Kristian Jæger?)

Og så. Kan de hugse kva som var Brann sin beste prestasjon i løpet av to gangar førtifem under den låge haustsola over Vestfold? Tenke tenke tenke. Har ein gløymt det ut? Eg skal friske på minnet, for eg hugsar det svært godt. Jau, hald dykk fast, og ver så snill, ikkje le: Det var ei pasning frå Jukka Walltin, det. Tenk! Ei pasning frå Walltin.

Slikt må Brann aldri gjere mot oss meir. La Sandefjordkampen bli ståande på toppen av botnen til evig tid. Skal vi tape, så la oss gjere det på skikkeleg vis. Som i UEFA-cupen mot dette baltiske laget. Var dei frå Vilnius? Det tapet gjorde at RBK sannsynlegvis ikkje blir seeda i årets Sjømpipiåns Liig, og ryker på barten ut før gruppespelet. I så fall snakkar vi om det beste Branntapet i historia. Gje oss fleire slike i sesongen som vi har føre oss.

Stig Elvis
Foto: Brecht/Brecht Foto

Troppen 2003

2 Jan Tore Ophaug

Født: 25.03.1978

Posisjon: Midtstopper

Kontrakt: 2005

Tidligere klubber: Moss

Sivilstand: Samboer

9 Kenneth Storvik

Født: 27.02.1972

Posisjon: Midtbane

Kontrakt: 2003

Tidligere klubber: Åsane, Viking, Helsingborg, Rosenborg

Sivilstand: Gift, to barn

3 Egil Ulfstein

Født: 01.10.1971

Posisjon: Midtstopper

Kontrakt: 2004

Tidligere klubber: Hødd, Viking

Sivilstand: Gift, ett barn

10 Jonas Jonsson

Født: 10.11.1975

Posisjon: Midtbane

Kontrakt: 2003

Tidligere klubber: Solna, Assyriska, Bryne

Sivilstand: Samboer

4 Cato Guntveit

Født: 06.08.1975

Posisjon: Midtbanen (sideback)

Kontrakt: 2005

Tidligere klubber: Aberdeen

Sivilstand: Gift, ett barn

11 Geirmund Brendesæter

Født: 22.03.70

Posisjon: Forsvar

Kontrakt: 2003

Tidligere klubber: Bremnes, Stord, Arminia Bielefeld

Sivilstand: Gift, to barn

5 Martin Knudsen

Født: 04.01.1978

Posisjon: Midtbane/forsvar

Kontrakt: 2005

Tidligere klubber: MIL, Fyllingen, Viking

Sivilstand: Ugift

12 Håkon Opdal

Født: 11.06.1982

Posisjon: Keeper

Kontrakt: 2003

Tidligere klubber: Odda

Sivilstand: Ugift

6 Helge Haugen

Født: 15.02.1982

Posisjon: Midtbane

Kontrakt: 2004

Tidligere klubber: Åsane

Sivilstand: Ugift

14 Erik Mjelde

Født: 06.03.1984

Posisjon: Midtbane

Kontrakt: 2002

Tidligere klubber: Ingen

Sivilstand: Ugift

7 Robbie Winters

Født: 04.11.1974

Posisjon: Angrep

Kontrakt: 2004

Tidligere klubber: Dundee United, Aberdeen

Sivilstand: Gift, ett barn

15 Erlend Hanstveit

Født: 28.01.1981

Posisjon: Forsvar/midtbane

Kontrakt: 2003

Tidligere klubber: Fotlandsvåg IL, Osterøy IL

Sivilstand: Ugift (kjæreste)

8 Joachim Walltin

Født: 26.06.74

Posisjon: Midtbane

Kontrakt: 2003

Tidligere klubber: Kolstad, Strindheim, Markaryd, VIF

Sivilstand: Samboer

18 Nkosinathi Nhleko

Født: 24.07.1079

Posisjon: Angrep

Kontrakt: 2005

Tidligere klubber: Jomo Cosmos

Sivilstand: Gift, ett barn

Troppen 2003

19 Alex Valencia

Født: 22.09.1979
Posisjon: Høyre kantspiller
Kontrakt: 2004
Tidligere klubber: Åsane
Sivilstand: Ugift

26 Runar Normann

Født: 01.03.1978
Posisjon: Midtbane
Kontrakt: 2003
Tidligere klubber: Harstad, LSK, Coventry
Sivilstand: Samboer

20 Petter Furuseth Olsen

Født: 14.08.1978
Posisjon: Angrep
Kontrakt: 2003
Tidligere klubber: Flint, Eik Tønsberg
Sivilstand: Ugift

28 Knut Walde

Født: 16.06.1981
Posisjon: Midtstopper
Kontrakt: 2005
Tidligere klubber: Trane
Sivilstand: Ugift (kjæreste)

21 Thomas Lund

Født: 19.11.1970
Posisjon: Angrep
Kontrakt: 2003
Tidligere klubber: Åsane, Bergen Nord
Sivilstand: Gift, to barn

Torbjørn Kjerrgård

Født: 11.04.1983
Posisjon: Midtstopper, side-back, venstre kant
Kontrakt: U-kontrakt
Tidligere klubber: Nest-Sotra
Sivilstand: Ugift

22 Tommy Knarvik

Født: 01.11.1979
Posisjon: Midtbane/Spiss
Kontrakt: 2003
Tidligere klubber: Skjergård, Leeds United
Sivilstand: Samboer

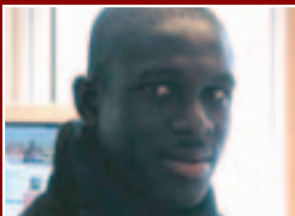
Arve Walde

Født: 19.05.1985
Posisjon: Midtbane
Kontrakt: U-kontrakt
Tidligere klubber:
Sivilstand: Ugift

23 Seyi George Olofinjana

Født: 30.06.1980
Posisjon: Angrep
Kontrakt: 2005
Tidligere klubber: Kwara United
Sivilstand: Ugift

Vegar Landro

Født: 23.02.1983
Posisjon: Forsvar/midtbane
Kontrakt: U-kontrakt
Tidligere klubber: Vadmyra
Sivilstand: Ugift (kjæreste)

24 Ivar Rønningen

Født: 13.02.1975
Posisjon: Keeper
Kontrakt: 2004
Tidl. Klubber: Lunner, LSK, Wallsall, Katowice, VIF
Sivilstand: Ugift

Erlend Storesund

Født: 22.02.1985
Posisjon: Midtbane
Kontrakt: U-kontrakt
Tidligere klubber:
Sivilstand: Ugift

25 Roy Wassberg

Født: 28.09.1970
Posisjon: Midtstopper
Kontrakt: 2004
Tidligere klubber: Fyllingen, Ethnikos, Panionios
Sivilstand: Samboer

Mons Ivar Mjelde - hovedtrener

Født: 17.11.1967
Kontrakt: 2003
Tidligere klubber: Brann, Bryne, Lillestrøm, Austria Wien
Sivilstand: Gift, tre barn

Espen Steffensen - assisterende trener

Født: 05.08.1967
Tidligere klubber (trener): Bergen Nord, Vadmyra, Varegg. Ass.trener for U18- og U19.
Sivilstand: Gift

BST-styret 2003

Silje

Silje Nordtveit, administrativ leder

Silje er 20 år gammel og studerer for tiden jus. Hun er nå inne i sitt tredje år i styret, og også i år er hennes hovedoppgave å administrere styret innad.

Johnny Korneliussen, nestleder/talsmann

Johnny er 25 år gammel og et kjent fjes i BST-miljøet, og tidligere ansatt i Brannbutikken. Han er ny i styret i år og vil fungere som styrets nestleder og som talsmann sammen med Per Arne. Han skal ellers være en sentral aktør i arbeidet med medlemspleie. Johnny jobber ellers som vakt på utesteder.

Thomas Frøiland, økonomiansvarlig

Thomas er ny i årets styre og ansatt i Hansa. Han er utdannet økonom og har tatt på seg jobben med å få orden på BST's økonomi.

Per Arne Flatberg, talsmann

Per Arne er 38 år og en gammel gjenganger i BST. Han er i år valgt inn i styret igjen etter to års hvile. Han vil ta på seg jobben som en av styrets to talsmenn. Per Arne er i tillegg tett knyttet opp til Norsk Supporter Allianse (NSA) og medlem av redaksjonen i d12m.

Agnethe Paulsen, sekretær

Agnethe er 19 år gammel og er inne i sitt tredje år i styret. Hun fortsetter som styrets sekretær og vil også ha ansvaret for kontakten med lokalavdelingene i BST. Hun er dessuten med i redaksjonen til d12m.

Stein Erik Mæhlum, styremedlem

Stein Erik er 34 år gammel og arbeider for tiden for Bergen Taxi. Han vil fortsette med å ha ansvaret for turer og sikkerhet.

Hans Petter Franck Nielsen, styremedlem

Hans Petter er 20 år og er inne i sitt andre år i BST-styret. Han arbeider for Statoil og vil sammen med Stein Erik ha ansvar for turer.

Tanja Vinje, styremedlem

Tanja er inne i sitt andre år i styret. Hun er ansatt i barnevernet og vil fortsette å være hovedansvarlig for arrangementer.

Erik J. Kvalsund, styremedlem

Erik er nyinnvalgt i styret i år. Han arbeider i SiB Studentboligene. I styret får han ansvaret for medlemspleie og web-redaksjonen. Erik sitter også i redaksjonen til d12m.

Øyvind Arntzen, styremedlem

Øyvind begynner sitt første år i styret i år. Han er selvstendig næringsdrivende, og vil ha hovedansvar for markedsføring og delta på møter med Brannkonsernet.

Johnny

Per Arne

Stein Erik

Tanja

Øyvind

Thomas

Agnethe

Hans Petter

Erik

No e vi endelig i gang igjen, sesongen 2003...

Nå er vi der igjen, den tiden på året der alle vi fotballidioter er på vei ut av vinterdvalen og inn i det som er vårens vakreste eventyr, seriestarten.

Sesongen som vi nå er på vei inn i, håper vi at skal bli en spennende affære, nye spillere og ny trener, samtidig som BST i år har 10-års jubileum, ja, det er ting som er med på å sette forventningene skyhøyt.

Vi som sitter i styret vet at vi har en tøff sesong foran oss, men vi står på og jobber hardt for å kunne gjøre det attraktivt å være medlem i BST. Medlemspleien står i fokus for omtrent alt arbeidet vi legger ned i styret, og vi håper at vi utover sesongen kan se resultater av det arbeidet som legges ned nå. Billige turer, arrangementer og treffsted jobbes det mest med, dette fordi vi vet at det er disse tingene de fleste medlemmene i BST er opptatt av.

De som er innom nettsidene, finner raskt ut at der er forskjellige meninger om det meste, om de unge eller de litt mer erfarne supportere er "best", om det bør være aldersgrense på Store Stå. Ja, her finner vi det meste, og det er bra. For det skal være rom for forskjellige meninger i BST, man skal ha lov å si det man mener. Det mange kaller krangling og syting, det velger undertegnede å kalle engasjement, og uten engasjement hadde en organisasjon som BST ikke hatt grobunn. Vi i BST skal være stolte av det vi har, vi har en posisjon i Byen over alle byer og vi har et lag det alltid svinger rundt.

23.08.93, en gylden dato, ja, en grunnstein i supporter-Norge. Nå har det gått ti år, og akkurat det skal feires. Og selve datoen, ja, den er på en lørdag, og dagen etter, ja, da er det hjemmekamp på staddaen. Her ligger det til rette for en skikkelig fest og en solid markering av BSTs 10-årsjubileum. Vi i styret har så smått begynt å jobbe med saken, og vi ser konturene av en stor fest. Men vi ønsker innspill og ideer, for det er jo nettopp dere som skal feires, medlemmene som skaper BST. Medlemmene som legger alt til rette for at vi i styret kan jobbe videre for at BST skal beholde sin posisjon og styrke i "fotball Norge".

Men før vi kommer så langt som til jubileumsfesten, er det klart for avsparksfest 2. påskedag. Dette er festen der vi skal slippe ut all galskapen vi har sperret inne i vinter, og slik det ser ut nå, blir festen også denne gang holdt på Trøkkeriet. Nøyaktige tider og annen info rundt festen vil du finne på nettsidene.

Turer ut til bonde-Norge er viktig, og det er allerede lagt konkrete planer for kampene mot bl.a. Lyn, Sogndal og Ålesund. Turen til Ålesund vil bli en overnattingstur der BST har fått noen gode innspill som vi ser fram til å få presentere for dere. Ålesundskampen er i tillegg hovedturen for BstØst, så her ser det ut som vi kan få til en tur med trøkk i.

Ellers er det selvsagt lokalene, eller rettere sagt behovene for lokaler til et treffsted, som det jobbes mye med. Så langt er det klart at vi inntil videre beholder butikklokalene ut april. Selve salget av Brann-effekter opphører

01.04.03, men vi vil fortsatt være å treffe i butikken. Her vil du kunne kjøpe billetter til turer, og etter hvert også kunne få kjøpe rene BST-produkter. Men det er helt klart at det jobbes med et nytt permanent treffsted/ klubblokale, og der er kommet et meget godt forslag på "banen". Det jobbes nå videre for å kunne få klarlagt mulighetene med dette lokalet, og vi håper å kunne presentere denne løsningen innen utgangen av mai. Videre er der gått til anskaffelse av to telefoner som kan brukes for å få kontakt med styret i BST utenom åpningstiden i butikken. Numrene som kan brukes, finner du presentert her i den 12. mann.

Sesongen 2003 skal bli spennende for både Brann og Bst, laget skal underholde på banen og vi skal eie tribunen, ikke bare på stadion, men i hele fotball Norge. Men spesielt på stadion skal vi "bite" fra oss. Motstanderlaget og supporterne skal få kjenne og føle at de er kommet til Bergen og Brann Stadion. Brann og Bst skal omtales med respekt, og Brann Stadion skal være en "fryktet" arena. Bst medlemmer, enten de står på Store Stå, eller sitter på Hansa, skal yte alt for byen og laget.

Bst skal jobbe hardt for å få fornøyde medlemmer, vi skal jobbe hardt for å fremme medlemmenes interesser og vi skal gjøre alt for at 2003 skal bli en sesong vi husker for positiv utvikling og gode resultater.

Til slutt vil jeg ønske alle lykke til med sesongen, og husk at: Vi e fra Bergen, og vi e stolt av det!

Øyvind Arntzen
Brann Supporter Team

Supportere med felles sak

Fargerikt på supportermøte.

Fotos: Tom Erik Thorsen (Oddrane) og Svein Eric Lundbye (Vikinghordene)

Når 39 supportere fra 27 forskjellige supporterklubber samles på et avsides konferansesenter sør for Oslo, tilsier alle fordommer at det er for å lage bråk eller ødelegge for hverandre. Virkeligheten er selvsagt annerledes. Norske supportere har felles interesser – og ikke minst er vi interessert i å hjelpe hverandre.

Hva er det som gjør at en Klansmann bruker av sin fritid for å fortelle Kanarifans, Brannsupportere og mange andre hva de har gjort for å få bra TIFO-arrangementer? Hvorfor bidrar Kanarifansen med økonomistyring og BST med supporterpolitikk? Jeg tror det er en felles tro på at vi har de samme problemene og står for mye av det samme – selv om vi er forskjellige.

Norsk Supporterallianse (NSA) arrangerte det første supporterseminaret noensinne i Norge i månedsskiftet februar/mars. Jeg tror det er noe av det viktigste som har skjedd i supporter-Norge. Bare muligheten til å møte så mange supportere fra så forskjellige klubber er en viktig erfaring å ta med

seg. Supporterseminaret samlet 27 av NSAs rundt 35 medlemsklubber, med en geografisk spennvidde fra Alta i Nord til Mandal i sør. Størrelsesmessig varierer supporterklubbene fra 20–30 medlemmer opp til Klanens 6 000. Klubbene som var representert, har sine lag i eliteserien og første divisjon.

Gullblusset og gulltaggern

Supporterseminaret var todelt. Delvis ble det tatt opp temaer som har med drift av en supporterklubb å gjøre: Markedsføring, medlemspleie, økonomistyring, sikkerhet juridiske spørsmål, websider, TIFO og fanziner var stikkord der. I forbindelse med at NSA ønsker å fremme TIFO, fanzine og webkultur

rundt supporterklubbene, innfører de i år tre priser: Til beste TIFO, beste fanzine/medlemsblad og til beste supporterweb. I hver av konkurransene deles det ut premier til de tre beste.

Internasjonale størrelser

Den andre delen av seminaret var preget av interessante syn på det vi holder på med og fotball generelt. NSA hadde invitert den kjente fotballforskeren Gary Armstrong fra University of London til å snakke om sangkultur. Gary ga et svært dystert bilde av situasjonen på de britiske øyer og ble samtidig en påminnelse for supporterne i salen om hvorfor supporterarbeid er viktig.

NSA hadde invitert den kjente fotballforskeren Gary Armstrong fra University of London til å snakke om sangkultur.

Sosialgeografen Ole Erik Klinge har drevet feltarbeid i seks måneder blant Ultras-grupperingen Brigata Rosso i Perugia, Italia. Han fortalte om forholdet Ultras-grupperinger imellom, betydningen av politikken i deres arbeid og forholdet til klubber, ledelse,

politi, etc. For meg ble disse to foredragene klare høydepunkt i helgen.

Diskuterte supporterpolitikk

Lørdagskvelden seminarhelgen var satt av til å diskutere supporterpolitikk med utgangspunkt i BSTs supporterpolitiske manifest. Det er ingen overdrivelse å si at diskusjonen gikk høyt i dette forumet i forhold til det det gjorde internt i BST i fjor sommer. Konklusjoner er vanskelige å trekke, men det er opplagt at både klubber og supporterklubber står foran store endringer og utfordringer i forhold til hvordan fotballen skal være de neste årene.

Stadionvurdering

I forbindelse med seminaret la NSA også frem sin vurdering av stadionanlegg og arrangører i Tippeligaen (se egen sak). Den skaffet en del oppstuss i media, spesielt rundt Aalesund (som skal ha 150 kroner fra oss for å komme inn på Kråmyra) og rundt bruken av musikk på norske arenaer. I etterkant av seminaret ble også NSA invitert til å gjøre den samme presentasjonen overfor eliteseriekubbene.

Av Per Arne Flatberg

Stavanger verst – Åråsen best

I forbindelse med årets supporterseminar la Norsk Supporterallianse frem sin årlige vurdering av arrangører og stadionanlegg i Norge. I vurderingen var Stavanger Stadion klart dårligst av alle eliteseriearenaene, mens Sogndal og Bodø/Glimt kom på plassene foran.

I følge NSA var Åråsen den beste plassen å komme til som bortesupporter i fjor, fulgt av Molde Stadion og Lerkendal.

Vårt eget Brann Stadion må tåle knallhard kritikk for tribuneforholdene bortesupporterne har, samt partisk bruk av storskjerm i fjorårssesongen, men Brann får også skryt for nøytral og god speakertjeneste, at det ikke spilles musikk under kampene og at klubben prøver å legge ting til rette for tilreisende supportere.

Bjarte Skår ble "årets supporter"

Årets Brann-supporter 2002 ble Bjarte Skår. Bjarte bor på Østlandet, i nærheten av Oslo, og er en av de aktive i BST-Øst.

For n-te sesong var han på over tjue av Branns seriekamper. Med et så vanskelig utgangspunkt (som det å bo på Østlandet), kan enhver tenke seg at denne innsatsen krever mye tid og energi. For det meste kjører han til kampene. Ellers blir det noen togturer, og fly må til på kampene lengst unna.

Bjarte hadde også den tvilsomme fornøyelsen av å overvære Branns bortekamp mot Suduva. – Det verste kamper jeg noensinne har sett. Brann har aldri spilt mot et dårligere lag (i Europa), og innsatsen Brann viste var elendig. Men turen var morsom, sier Bjarte, som alltid er på jakt etter et lyspunkt. Etter det nedslående resultatet på Weser stadion i Bremen for noen år

siden, prøvde han for eksempel å slukke sorgene med solid innsats på spilleautomatene på fergen hjemover.

Bjarte var med å markere Brann-supporterne på en særdeles positiv måte da han var med å vinne supportercupen sist sesong. Elles er han en god stemningsskaper både på Store Stå og de mange andre tribunene Brann-supporterne inntar.

Den samlede innsatsen gjorde at BSTs styre valgte ham da de skulle hedre en av supporterne med utnevningen "Årets supporter". Vi gratulerer, Bjarte, og ønsker deg mange hyggelige Brann-turer både i år og kommende år.

Om noen av BST-medlemmene vil foreslå kandidater for tilsvarende hederspris i kommende sesong, så kan de tipse BST-styret når det går mot slutten av sesongen.

Åse-Norunn Oen & Åshild Samnøy

Vår fremtidskorrespondent, Alexander Osdal, har nok en gang tatt tidsmaskinen og sett på hva som står i den 12. mann. Denne gang i nr. 4 fra 2023, hvor han har funnet sitt eget reisebrev fra Trondheimsturen:

Seriefinalen mot Rosenborg

Det var sent lørdag kveld, og et 30-talls Brannsupportere stod klare til å reise til trønderhovedstaden.

Et litt skuffende antall med tanke på at det var siste serierunde og vi med seier mot Rosenborg ville ta vår første tittel på 41 år. Når det gjelder seriemesterskap, måtte vi jo hele 60 år tilbake i tid for å finne sist gang de røde vant. Men ettersom at vår trønderske motstander har vunnet serien de foregående 31 sesongene, er det vel ikke så rart at ikke mer enn 30 superoptimister hadde tro på noen historisk festaften for bergensere i Trøndelag. For å gjøre det ekstra spennende og gambling-preget, hadde fotballforbundet bestemt at nr. 2 i serien ville rykke ned til 7. divisjon.

Mange vil nok undres over at vi reiste med buss og ikke flybil nordover. Grunnen til dette var at turen skulle være et slags millenniumsparty, der vi ikke bare skulle gå kledd slik vi gjorde ved årtusenskiftet, men også reise på gamlemåten. Og for 23 år siden var det jo helt vanlig å reise med buss.

Det var en feststemt gjeng som satte seg i bussen. De merkelige klesdraktene fra rundt år 2000 fikk smilet frem på de fleste. Det ble mye hånlig latter og spydig moro, noe som ikke er så rart når man går kledd i supporterutstyr som ikke har vært sett på Brannkamp siden cupfinalene i 1988, 1995, 1999, 2003, 2007, 2011, 2015 og 2019. (Som vi faktisk alle tapte, og som alle var mot Rosenborg.)

Mest oppmerksomhet fikk imidlertid en dame på vel 40. Ikke fordi hun hadde noe spesielt på seg. Heller tvert imot! Damen var nemlig kun iført et gammelt Brannskjerf. Vi undret oss selvsagt over denne ledige og muli-

gens også kjølige bekledning. Hun forklarte sitt komfortable antrekk med at det var nettopp slik hun hadde blitt avbildet i en bergensk morgenavis for over 20 år siden, der hun stolt hadde vist frem sitt meget pene skjerf. Dette gjorde hun i håp om å tenne Brannspillere. Men med tanke på at tusenvis av Brannfans har vist frem sine skjerf på Stadion i alle år, tviler jeg litt på at dette kan ha vært til særlig hjelp. Hun kunne forresten videre fortelle at den samme avis noen dager senere hadde trykket et meget omstridt bilde av noen kjekke menn som også ville vise frem sine nystrøkne skjerf. Dette var imidlertid nytt for meg.

Da klokken nærmet seg 5-tiden om morgenen og folk så ut til å sove godt, grep jeg tak i bussens mikrofon og begynte å fortelle gode historier fra mine guttedager som Brannsupporter.

For de uinnvidde kan vi fortelle at Karadas er Eid-spissen som for to uker siden brøt en drømmekontrakt med Real Madrid fordi han aldri mer i sitt liv ville spille spiss.

Jeg fortalte den plutselig bråvåkne forsamlingen om den gang i 2001 da det var så trangt på Stadion at folk måtte kaste klærne sine ut på banen for å få plass til alle de 40–50 000 køstærne som ville inn. Heldigvis var andelen kvinnelige fans ganske høy i den tiden, så da gjorde det ikke noe at vi stod der nakne i 20 minusgrader.

Men akkurat det om at vi stod på beina på fotballkamper før i tiden, var det ingen på bussen som ville tro på. Til slutt ble jeg truet med bank hvis jeg ikke trakk tilbake de løgnaktige historiene om ståplasser på Stadion i gamle dager.

På vei til Trondheim stoppet vi i Nordfjordeid for å spise. Til vår store forskrekkelse ble vi møtt av en stor plakat på døren til gjestehuset, der det stod: "Kjære Brann-supportera! Dåke trudde kanskje eg hadde gløymd at dåke slengte dritt te meg då eg kom attende te Stadion etter overgången te Rosenborg. Dåke trudde kanskje også at eg hadde gløymd "Hatar Karadas"-ropa te meg. Då må dåke tru ein gong te! No er hemnens time komen. Eg utfordrar dykk te duell i den hule eika ved soloppgång. Dåke treng ikkje gå te politiet. Dei veit kem eg e frå før! Dessutan finn dåke aldri ut kem eg e. Koz, Azar Karadas. :('). Vi lurte litt på hvem denne meldingen kunne være fra, men ting kunne tyde på at det var en som het Azar Karadas som hadde skrevet den. For de uinnvidde kan vi fortelle at Karadas er Eid-spissen som for to uker siden brøt en drømmekontrakt med Real Madrid fordi han aldri mer i sitt liv ville spille spiss.

Livredde for at denne personen kanskje var en voldspsykopat som i verste fall slo som en kvinne, reiste vi hurtig av gårde i retning Trøndelag. Vel fremme i Trondheim var det kort tid til avspark. Vi tok derfor turen til Rema 1000 Lerkendal Champions League Stadium. Ved inngangen ble vi avkrevd 400 kroner for å få innpass. Vi var en stund engstelige for at pengene skulle

gå rett i hendene på Nils Arne Eggen (82) og hans fotballresultatorienterte terrorregime. Men vi ble straks beroliget med at kampens inntekter i sin helhet ville gå til al Qaida.

Inne på stadion ble vi stående og se på oppvarmingen. Vi var litt overrasket over at Bent Skammelsrud (57) fremdeles var trøndernes kaptein. Utrolig at han fremdeles holdt formen etter å ha lagt opp og gjort comeback hver eneste sesong siden 2002. Dessuten var det artig å se at de hadde leid inn Peter Shilton (74) som keeper. Men den største overraskelsen var imidlertid at Branns backveteran Geirmund Brendesæter (53) for første gang i karrieren stilte med ny frisyre. En slags omvendt potteklipp. Eller måne, som det også kalles.

Brann overkjørte Rosenborg fra første stund, og målene rullet inn. Da klokken passerte 90 minutter ledet vi 4-0. Det var kun tillagt ett minutt. Vårt første seriemesterskap siden 1963 var på vei til Bergen. Stemningen blant de 30 tilreisende fra Bergen var enorm. Et lite skår i gleden var det imidlertid at RBK scoret fire mål på straffe før kampen ble avblåst 17 minutter på overtid. Det siste målet var kampens siste spark på ballen. De fire straffene kom merkelig nok uten at trønderne hadde vært inne på Branns banehalvdel i det hele tatt under tilleggstiden. Dommeren var nemlig hentet inn fra basketligaen, og han trodde det skulle dømmes straffespark uansett hvor på banen forseelsen ble begått. Egentlig gikk alle straffene i stolpen og ut, men kampens meget gode dommer mente det var godt nok til å regnes som mål. Dermed fikk RBK gull, mens Brann og Os måtte nøye seg med røkelse og myrra. Ja, og så førte jo andreplassen vår til at vi rykket ned i 7. divisjon. Det holdt jeg nesten på å glemme.

Både vi og resten av SK Brann var selvsagt forbauset over den oppsiktsvekkende dømmingen, og det er vel unødvendig å tillegge at det ble sendt inn protest. Men da RBK-trener Nils Arne Eggen til TV uttalte at dommeren gjorde helt rett og akkurat slik som de hadde betalt ham for, trakk Brann protesten tilbake.

På vei hjem til Bergen hørte vi at partoutkortsalget til neste sesong allerede var begynt. Til tross for 7. divisjonsfotball, gikk kortene visstnok unna som

Den største overraskelsen var imidlertid at Branns backveteran Geirmund Brendesæter (53) for første gang i karrieren stilte med ny frisyre. En slags omvendt potteklipp. Eller måne, som det også kalles. (Foto: Brecht/Brecht Foto)

varmt hvetebrød, men dog ikke like raskt unna som hakka møkk. Noe av grunnen til dette var nok at alle kampene skulle spilles tirsdag kl 1130 slik at sponsorkundene kunne gå på kamp i lunsjen. Dette for å slippe å bruke fritid på den slags. For oss supportere spilte det jo ingen rolle. Vi var jo arbeidsledige.

Arbeidsledig var imidlertid ikke årets Branntrener, Teitur Thordarsson, som for femte gang i trenerkarrieren gikk fra Brann til Lyn. Han var ikke helt

fornøyd med arbeidsforholdene og følte seg sviktet av ledelsen. Islendingen hadde nemlig fått en del kritikk for at spillerne ikke fikk spille med ball i treningskampene før seriestart.

Dessverre så fant jeg aldri noen artig avslutningsvri på dette reisebrevet. Derfor får dere lesere slengt denne meget brå slutten rett i trynet.

Av Alexander Osdal

Tilbake på hjemlige trakter

Siden Cato Guntveit reiste fra Bergen og Brann etter serieslutt 1999, har den tidligere Stadion-yndlingen vært mye plaget av skader. I det det var begynt å lysne for ham en drøy måned før seriestart, opplevde han på ny et tilbakeslag: Han fikk en belastningsskade og er igjen henvist til sykling og lett styrketrening - og intensiv fysikalsk behandling

Vi møter Cato i Vestlandshallen under kampen mellom Brann og Hovding. Selv om vi ikke kan se det på han, er det ikke vanskelig å forestille seg til at han mye heller kunne tenke seg å spille kamp sammen med lagkammeratene sine.

Den tidligere Aberdeen-spilleren ble i fjor sommer hentet tilbake til Bergensklubben for å styrke et svakt Brannlag som skulle vise seg å kunne trenge all den hjelp de kunne få utover høsten. Skader satte imidlertid kjepper i hjulene for bergenser og henviste han til tribunen der han ble vitne til et Brannlag som falt fullstendig sammen. Begynnelsen på det som skulle bli det store comebacket ble ufrivillig utsatt.

Klar til seriestart

Dersom alt hadde gått etter planen, skulle Cato vært friskmeldt i desember. Slik ble det ikke, og han kan nå bare håpe på det beste frem mot seriestart.

– Dersom jeg hadde fulgt det opplegget jeg gjør nå, hadde jeg nok vært klar nå, forklarer Cato og skylder på manglende grunntrening. Han synes det er herlig å tenke på at han ikke har noe press på seg fra trenerteamet, og at han får den tiden han trenger til å bli 100 % frisk. Det forløpige målet han har satt seg er seriestart.

– Jeg skynder meg sakte, og da har de forhåpentligvis bruk for meg, sier en beskjedne ulykkesfugl.

Bedre spillestil

Som vi alle så sårt husker, spilte Brann i fjor sin dårligste tippeligasesong på mange år. Grunnene til dette er mange. Nøkkelspillere som Thorstein Helstad, Raymond Kvisvik og Azar "Judas" Karadas forlot Brann i løpet av fjorårets sesong. Det gjorde at vi fikk se et ungt og uerfarent lag som store deler av sesongen overhodet ikke var samspilt. Til tross for bergingen av tippeligaplassen, måtte også trener Teitur Thordarson ta på seg mye av skylden for at det gikk som det gikk. For 12. plass i eliteserien er vi nok alle enige om at er langt dårligere enn hva vi kan være det minste fornøyde med. Etter mye frem og tilbake i Stadionkorridorene, valgte den islandske treneren omsi-

der å ta sin hatt og takke for seg. Thordarson har siden i høst møtt motgang og misnøye fra klubbens supportere, byens aviser og til tider sine egne allierte på Stadion. Cato er på sin side litt mer forsiktig når han snakker om sin tidligere trener.

– Det fungerte ikke så bra med Teitur og Thor den siste sesongen. De fikk sølv første året de var her, men hadde da en helt annen spillergruppe enn de etter hvert endte opp med.

Når det gjelder det nye trenerteamet, bestående av Mons Ivar Mjelde og Espen Steffensen, er han ikke i tvil om at de er de rette til å kunne få til noe positivt med Brann det kommende året. Spillestilen er forandret fra Teiturs 4–4–2-system til Mjeldes 4–2–3–1.

– Denne spillestilen blir forhåpentligvis en forbedring fra det vi har sett de siste årene, hevder Guntveit og legger til at det nå er på tide at det snart snur for Brann.

Stigende stemning

Stemningen i Brannlaget, om vi skal tro byens aviser, er stigende nå som det nærmer seg seriestart på Ullevaal 14. april.

– Stemningen er vel som forventet. Vi har fått nye ansikter som Kenneth Storvik, Runar Normann, Seyi Olofinjana og meg selv. Jeg spilte ikke i fjor, så en kan jo si jeg også er ny i år, sier Cato som håper årets sesong blir bedre enn i fjor. Han vil ikke være for optimistisk når han tipper tabellplassering, men mener at klubben bør satse på en plass på øverste halvdel av tabellen. Bergenser håper også at vi får se et Brannlag som fremstår mer som en enhet enn tidligere, og ber publikum være tålmodige og tåle en feilpasning i ny og ne.

Lover innsats

Stigende stemning frem mot seriestart er det imidlertid også blant klubbens supportere. En supportergjeng som er kjent for å være blant de beste i landet. Selv om Cato ikke har spilt en tippeligakamp foran det beryktede Store Stå siden han forlot Idrettsveien i 1999, har han ikke glemt hvordan det kan utarte seg i

kampens hete på langsiden. Han blir litt taus når han får spørsmålet om hva han mener om tilhengerne, før han smiler.

– Det er i hvert fall ikke bra å ha de mot seg, svarer mannen som også har fått føle denne siden av publikummet på Stadion på kroppen. Han legger til at innsats i bunn og grunn er det eneste supporterne forlanger, noe som ikke burde være urimelig for et tippeligalag.

– Så får vi heller prøve å krydre etter hvert, smiler 28-åringen, før han fortsetter:

– De har et enormt engasjement, og det hadde vært innmari trist om ingen hadde brydd seg. Så får vi heller ta sanne utbrudd innimellom. Det er ikke til å unngå.

Familieforøkelse

Den hjemvendte bergenser syns det er fint å være tilbake på gamle trakter, og han føler han har blitt mottatt som forventet. Bergen var jo ingen ukjent by for Guntveit, så han visste hva han gikk til. Siden sist han var her, har det blitt familieforøkelse. Cato og samboeren har nemlig fått datteren Sara som nå er 1 år gammel.

– Vi synes det er litt viktig at hun får vokse opp med besteforeldrene i nærheten, forteller den stolte barnefaren.

På fritiden prøver Guntveit å få tid til andre idretter enn bare fotball. Han, som flere av hans lagkamerater, tar gjerne en tur på golfbanen for å koble av. Dette er ikke bare en hobby for Cato, det skjønner vi når han avslører at han har bare ni i handikap. Til sammenligning har de som nettopp har fått grønt kort, hele 56. Dart er også en idrett som opptar bergenser, og han innrømmer gjerne at det kan bli litt passive idretter samelignet med fotball. Noen timer foran pc-en er heller ikke noe han forakter.

Nå gleder han seg bare til seriestart og håper å finne navnet sitt i trener Mjeldes lagoppstilling utover våren.

Av Åse-Norunn Oen

[Verdt å lese]

Offisiell årbok 2002 – Brann

av Gorm Natlandsmyr

Utgitt av BA
159 sider

Dette er en glemmebok. Alt det vi ønsket å legge i glemmeboken i fjor, ligger altså her. "Glemmeboken for sesongen 2002" kunne vært en mer passende tittel. Eller kanskje ikke?

Boken som Gorm Natlandsmyr og BA står bak, gir en grundig gjennomgang av sesongen 2002. Den sesongen vi så gjerne vil glemme. Men dårlige sesonger skal ikke alltid glemmes. Ta denne boken frem når Brann ligger på en solid 8. plass og trøst deg da med at det var verre i fjor. Da holdt vi på å rykke ned! Og les da om alle kampene som ble spilt, treningskamper, seriekamper, cupkamper, ja til og med europacupkamper! Bli skremt av overskrifter som "Pinlig tap sendte Brann på bønn", "Tre

baklengs på 20 minutter", "Kjente lukten av nedrykk", "I krise etter 0–4 på Jæren" og "Nedrykksfare før siste kamp". Trøst deg med overskrifter som "Tonis vanvittige scoring" og, vel, "Så endte det godt likevel". Du får følelsen av en elendig sesong med få unntak. Og du husker det så godt selv, alle de nervøse minuttene, timene på tribunen. Skuffelsen, ydmykelse igjen, og igjen, og igjen.

Det er et par ting som også er morsomt å lese om her. Som for eksempel at Harald Aabrekk før sesongen tippet Brann som medaljekandidat, ja, det var han helt sikker på faktisk. Hvor feil går det ann å ta? Husker du forresten at Ivar Rønningen scorete på straffe mot Hovding i cupen? Vi tapte mot nettopp Hovding i en treningskamp senere på høsten.

Denne boken er perfekt som mimrebok, det fæle året, jeg husker det godt, og du husker det enda bedre etter å ha lest om sesongen 2002. Men den er

også et fantastisk oppslags- og referanseverk. Statistikk fra hver kamp og om hver spiller og trener. Bilder fra hver kamp og av hver spiller. Et must for enhver Brann tilhengers bokhylle.

Bernt-Erik Haaland

Annonse:

NORGES FØRSTE ROMAN DEDIKERT EIT ELITESERIELAG! BRANN, SÅ KLART!

KVA ER DET MED SPORTSKLUBBEN BRANN?

Fotballklubben som til tross for nedstøva premieskap har det fasteste grepet om publikum i Tippeligaen.

KVA ER DET SOM GJER AT SUPPORTERANE FRÅ BERGEN ER DEI MEST ENGASJERTE PÅ DEN NORDLEGE HALVKULA?

Supporterar som dess lengre dei må vente på trofea, blir sterkare og sterkare i trua på at ein dag...ein dag...

Boka DEN BRENNANDE SITAREN svarer på desse spørsmåla gjennom å følgje klubben via eit supportersinn sine opp- og nedturar med klubben gjennom Tippeligasesongen 2001. Sesongen som endeleg skulle bli krona med eit seriemeisterskap, etter at klubben tok sølvmedalje året før.

Via eit sterkt usakleg Brannengasjement får vi vere vitne til euforisk sigerkjensle, kjærleik og hat og blod som er tjukkare enn vatn.

I tillegg er DEN BRENNANDE SITAREN prega av ei rekke med treffsikre observasjonar frå utanomsportslege forhold i samfunnet.

www. Brecht foto.no

Mail: brecht@foto.no

Tlf: 900 61 597

*...vi fotograferer :
Reklame.
Portrett.
Bryllup.
Modell.
Band .
d12m .*

ikke miss - velg rett fotograf

Terminliste 2003

Foto: Brecht/Brecht Foto

14.04.2003 19:00	SFK Lyn - Brann	15.06.2003 18:00	Brann - Stabæk	31.08.2003 18:00	Odd Grenland - Brann
22.04.2003 19:00	Brann - Rosenborg	23.06.2003 19:00	Bryne FK - Brann	14.09.2003 18:00	Brann - Lillestrøm SK
26.04.2003 16:00	Aalesund FK - Brann	29.06.2003 18:00	Brann - Tromsø IL	21.09.2003 18:00	Bodø Glimt - Brann
05.05.2003 19:00	Brann - Viking FK	20.07.2003 18:00	Vålerenga - Brann	28.09.2003 18:00	Brann - Molde FK
11.05.2003 18:00	Sogndal IL - Brann	27.07.2003 18:00	Brann - SFK Lyn	05.10.2003 18:00	Stabæk - Brann
16.05.2003 18:00	Brann - Odd Grenland	03.08.2003 18:00	Rosenborg - Brann	19.10.2003 18:00	Brann - Bryne FK
25.05.2003 20:15	Lillestrøm SK - Brann	10.08.2003 18:00	Brann - Aalesund FK	26.10.2003 14:00	Tromsø IL - Brann
29.05.2003 18:00	Brann - Bodø Glimt	16.08.2003 18:00	Viking FK - Brann	01.11.2003 16:00	Brann - Vålerenga
02.06.2003 19:00	Molde FK - Brann	24.08.2003 18:00	Brann - Sogndal IL		